XXXIII. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. NOVEMBER 24.

Ludas Matyi

INFORMÁCIÓÉHSÉG

— Most pedig informálódom, hogy mi a helyzet a spájzban...

Hegedűs István rajza

15 000 FORINTOS REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK 4. FORDULÓJA

KEDVES LUDAS!

KITÖRÉS ÜVEGBETÖRÉSÉRT

Betört a lakásomban az üvegajtónak egy pici üvegtáblája. Az egész nem tesz ki egy négyzetmétert. Hála bölcs előrelátásomnak, rendelkezem lakásbiztosítással, káromat átháríthatom az Állami Biztosítóra.

Megyek az Állami Biztosító fiókjához. Bejelentem az üvegkárt. A kedves kisasszony kérlelőn néz rám:

— Nem tetszene tudni megcsináltatni?

Szívem szerint igent mondanék, úgy megsajnálom szegénykét, de sajnos üveges összeköttetéseim úgyszólván egyenlőek a semmivel.

Sóhajt: „Hát, akkor tessék kitölteni ezt az űrlapot. Körülbelül három hónapig kell várni."

Három hónap tulajdonképpen nem nagy idő, de mégis megpróbálok valami mást.

Elmegyek a Javszer Lakásszervizébe. Ők megcsinálják az ablakot, az üvegbiztosítás keretében, erre nem is kell olyan sokat várni, csupán három hetet.

A megadott nap reggelén feleségemmel leemeljük az üvegajtót, kitesszük a bejárati ajtó elé, és azzal a jóleső érzéssel indulunk munkába, hogy mire hazaérkezünk, minden el lesz intézve. Míg Ön dolgozik, az üvegező üvegezik. Ez eddig mindig így volt. Hazatérve az ajtó a helyén van, nem hiányzik belőle az üveg. Kivéve azt, amely eddig is hiányzott. Gyerünk a Javszerhez. Kérem szépen, miért nem jöttek az üvegesek? A hölgyek indignálódva viszszakérdeznek: Otthon voltunk egyáltalán? Nem, mi nem voltunk otthon, de az ajtó otthon volt — válaszoljuk. Ahá! — mondják —, csakhogy az ajtó nem tud fizetni. Ha nincs ott az ügyfél vagy megbízottja, aki a munkát kifizesse, akkor az üveges nem üvegez. Szomorúan közlöm, hogy pillanatnyilag az ügyfél nem engedheti meg magának, hogy egy nyavalyás üvegtábla kedvéért otthon maradjon. Azonkívül az ügyfélnek — mármint nekem —, nincs megbízottja, bár talán érdemes volna megbízást adnia egy előkelő londoni, vagy párizsi ügyvédi irodának, hogy az üvegezéssel kapcsolatos ügyeiben eljárjon. Egyébként is, kérem szépen — füstölgök tovább — van énnekem megbízottam, az Állami Biztosító, az kifizeti a kárt. Ahá! — mondják a lányok —, az Állami Biztosító nem fizet, hanem visszafizet, ha az ügyfél megelőlegezte a pénzt. Különben a mai felesleges kiszállásukat is meg kell külön fizetnem.

A teendő most a következő. Hazamenni, üvegajtót a helyére beemelni, a lakásszerviznél újra bejelenteni, megkérdezni melyik nap jönnek ki, azon a napon reggel 8-tól délután 4-ig otthon strázsálni, a számlát kifizetni, a számlával a biztosítóhoz elzarándokolni, a pénzt behajtani.

Az üvegbiztosítás, mint pénz- és időkímélő szolgáltatás, most már egész jól meg van szervezve. De még lehetne tökéletesíteni. A lakó menjen el a biztosítóhoz, ott kapjon egy utalványt, amivel elmehet az üvegeshez. Ott kap egy egységcsomagot, amiben van üvegvágó, gitt, szög. Kap egy üvegtáblát is, azt a vállára veheti és hazaviheti. Otthon az üveget bevágja, a gittet szépen elsimítja. A maradékot az üvegesekhez visszaviszi, büntetőjogi felelőssége tudatában kijelenti, hogy a gittet nem rágásra használta fel. Kifizetik neki a szerény órabért, és ezzel a dolog el van intézve.

Persze, ehhez csak annak legyen joga, aki a biztosítási díjat időben befizeti.

N. S.

KÉT LIFT KÖZÜL EGYIK SE JÓ

Júliusban költöztünk be kilencedik emeleti, szép új lakásunkba a békásmegyeri lakótelepen. Optimistán úgy képzeltük, nem lesz probléma, minthogy a háznak két liftje van, ha elromlik is az egyik, csak jár a másik. Naiv elképzelés volt! Azóta az a helyzet a leggyakoribb, amikor egyik lift sem működik. A Ganz-MÁVAG emberei másodnaponként járnak ki liftet javítani, de nem sok eredménnyel. Az is igaz viszont, hogy a havi liftpénzt minden hónapban beszedik. Házunkban sok a kisgyerek, így a felnőtteknek nemcsak saját magukat kell a magas emeletre felvonszolniok, de fel kell cipelniök a piciket is. Mi lenne, ha a Ganz-MÁVAG gyermekfelcipelő ügyeletet tartana, ha már a lifteket megjavítani nem tudja?

Botka Lászlóné
1039 Bp., Juhász Gyula. u. 10.

REKLÁM?!

Kisgyerek koromban azt hittem — persze, minden gyerek csacsi —, hogy reklámozni az olyan árut kell, ami egyébként nem kel el, vagy csak nagyon nehezen. Később aztán — de ehhez sok idő kellett — meggyőződtem róla, hogy nálunk nem azért reklámoznak valamit, mert nem kelendő, hanem azért, mert a reklámozására van keret és a keretet, azt el kell költeni. Mert ha nem, pestiesen szólva, balhé lesz a dologból, levesznek a tervből, és itt áll valamiféle vállalat, télvíz idején és a 08-as, vagy valami hasonló rovaton egy csomó felesleges pénz marad.

Mindez nem jutott volna eszembe, ha nem nézek meg nemrégiben a televízióban egy labdarúgó mérkőzést. A szünetben ugyanis reklámot láttam, melynek keretében hosszasan hirdették a „Piedone Hongkongban" című filmet. Erről eszembe jutott, hogy hetek óta meg akarom nézni a filmet, így hát a reklám — legalábbis nálam — elérte célját. De — és most jön az érdekes — a moziban, ahol szabadnapomon — délelőtt negyed 12-kor! — megnéztem a filmet, csak hosszas kézitusa után tudtam egy jegyet szerezni. Aztán értesültem róla, hogy mióta a film hazánkba betette a lábát, a legeldugottabb moziban hajnali fél háromkor is zsúfolt házak mellett ment — és feltehetően nem a reklám hatására.

Persze — és ezt elismerem —, nehéz volt kitalálni, hogy a filmnek sikere lesz. Olasz film a népszerű Bud Spencerrel a főszerepben, folytatása a frenetikus sikert aratott „Piedone, a zsaru" című filmnek, ráadásul krimi — és a maga nemében elsőrangú, méghozzá mulatságos és a forgatókönyv is kitűnő, mindezek alapján tehát hozzáértő nemigen gyaníthatta, hogy itt aztán reklámra semmi szükség.

Vajon minek ilyen filmet reklámozni, milyen pénzből megy az ilyen reklám és ki keres az ilyen reklámon? Mindenesetre, akármilyen pénz és akárki keresi meg, felével benne vagyok.

Soós András

Ki mit keres?

... Interstar tv-készülékem hosszú ideje nem működik, mert kellene hozzá egy IV-es transzformátor. A Gelkánál is, üzletben is hiába kerestem, talán mégis akad valahol?

Takács Bertalan
3441 Mezőkeresztes, Bartók Béla u. 13.

... hol lehet vajon vízdesztilláló készüléket kapni? Villanybojlerem zavartalan működéséhez lenne rá szükség.

Antalics Miklós
1044 Bp., Bezerédi u. 3.

... városunkban fél éve nem kapható Camea Biofil krém. Mi az oka? És hol kapható?

Kónya Dezső
8000 Székesfehérvár, Lehel u. 56.

KÍSÉRTETKASTÉLY

Saroktornyos, régi kastély áll Edelény határában. A magyarországi útikönyvek műemlékeink közé sorolják. Lehet, hogy műemlék — higgyünk a könyveknek —, meggyőződni sajnos, nem tudunk róla.

A kovácsoltvas kapun mégcsak beléphetünk a kastély parkjába, de tovább nem vezet az út. A földszintet ugyanis különböző vállalatok és intézmények irodái foglalják el, az emeletet pedig lezárták. Kik zárták le tulajdonképpen? Nem sikerült kinyomoznunk. A Műemlékfelügyelőség négy évvel ezelőtt tataroztatta a kastélyt, de ennek ma már alig akad nyoma: a zsalugáterek leszakadtak az ablakokról. Már ahol vannak ablakok, ugyanis azokból is jónéhány teljesen hiányzik.

Mit lehet tenni? Kívülről gyönyörködhetünk a kastélyban, amíg meg nem unjuk. De mi lehet belül, ha egyszer műemlék? Valószínűleg nem az ott működő irodákat kell félteni. Állítólag értékes festmények, szép freskók van-

nak az emeleten. A kastélynak több, mint száz helyisége van, ebből az irodák foglalnak el sok helyet, de azért maradna néhány a turistáknak is.

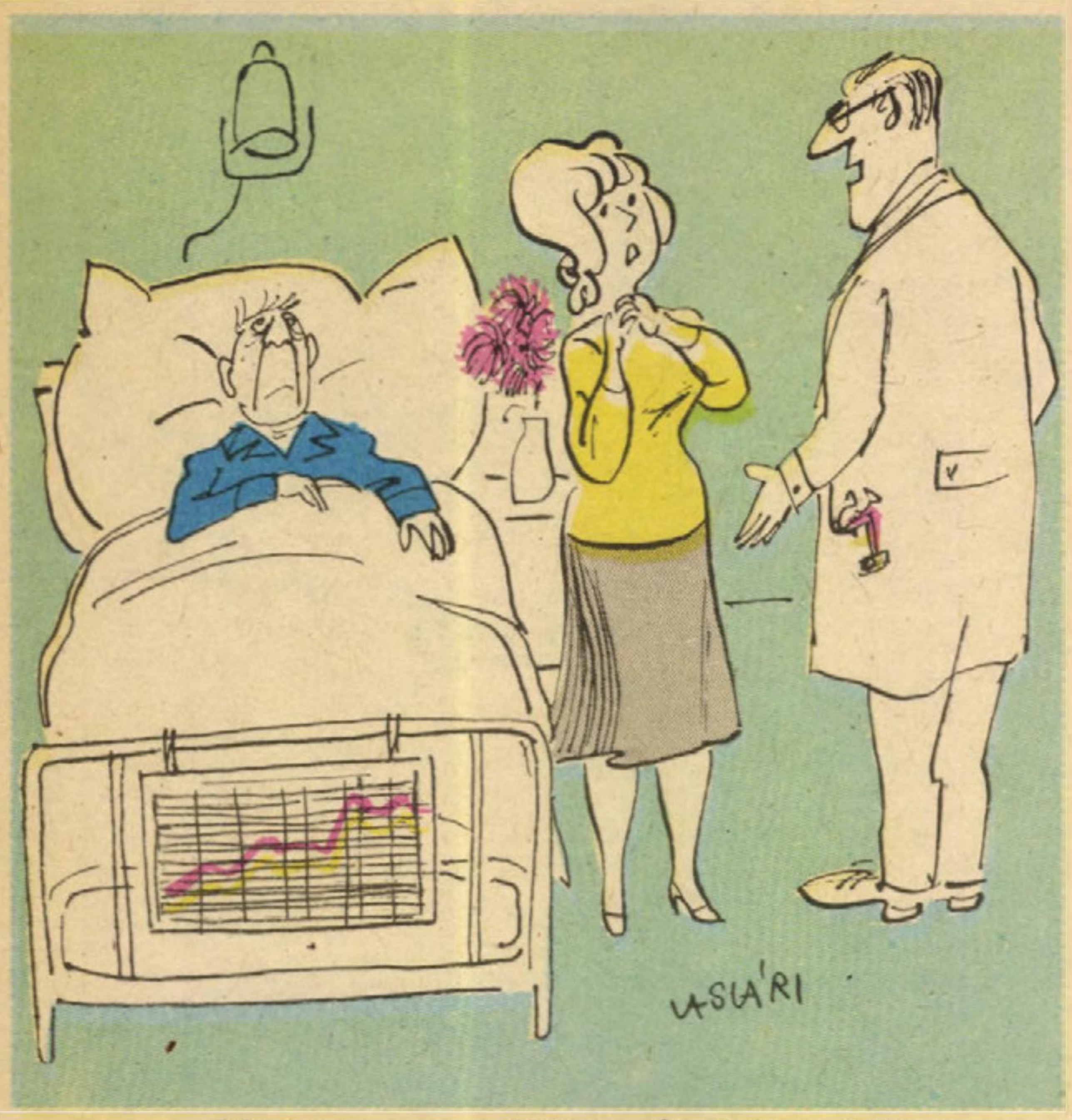
Hadd feltételezzük azt is — jóindulatúan és reménykedve —, hogy valaki, aki illetékes, egyszer csak megnyitja ezt „kísértetkastélyt", s a műemlék hozzáférhető, látható, tapintható lesz.

(f. i.)

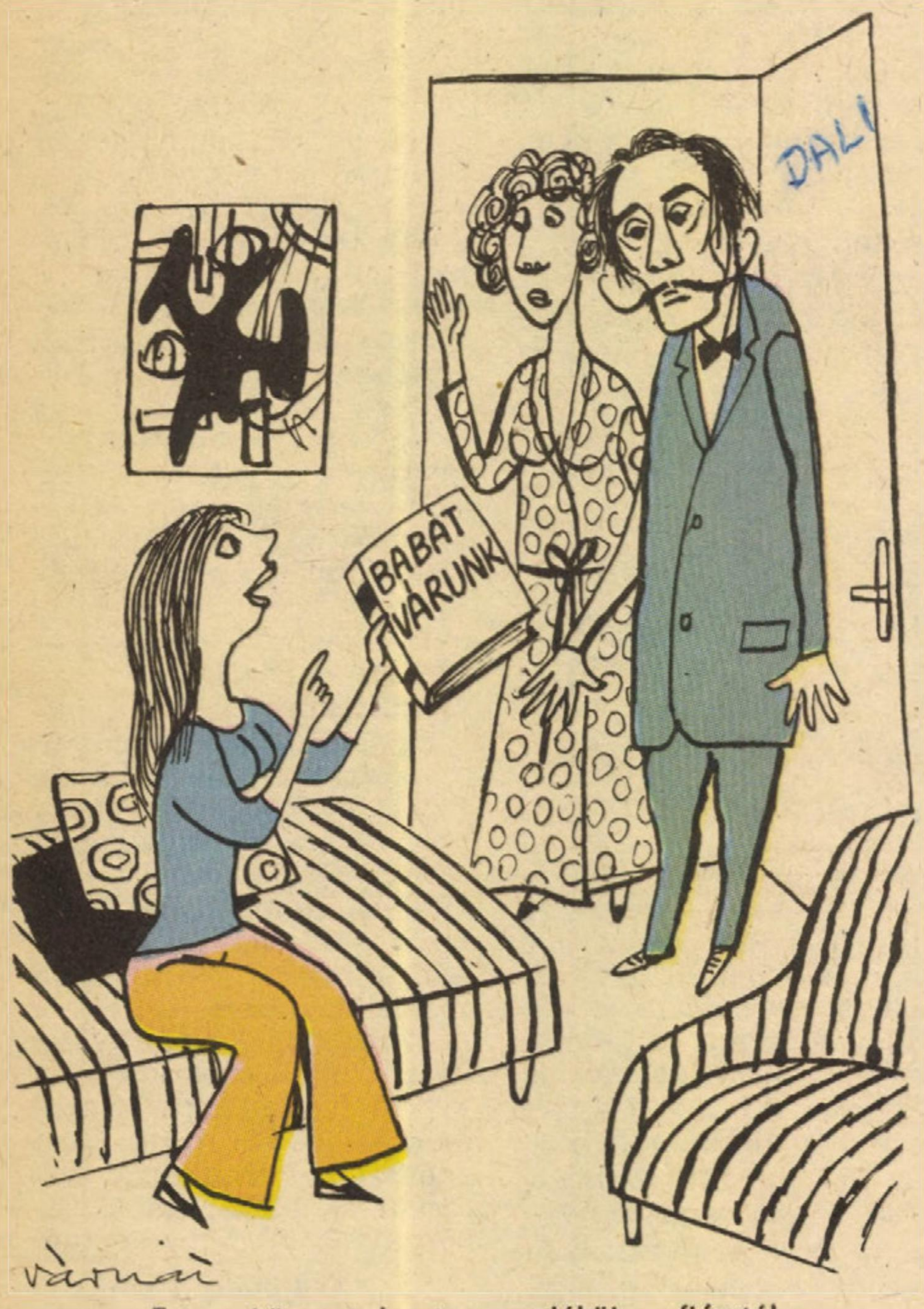
PLUSZ-MÍNUSZ 5 PERC

A Hatvanból — menetrendszerint — 11 órakor Lőrincibe induló Volán-busz október 26-án már 10 óra 58-kor elment, épp akkor értem oda. Kérdésemre, hogy miért indul a busz két perccel korábban, s miképp indítják az autóbuszokat tulajdonképpen, azt felelték, hogy a vezető saját órája szerint indul. No, és ha siet az órája? „Az az 1—2 perc nem számít" — feleltek. Hát nekik nem, de nekem, az utasnak, igen, épp e 2 perc differencia miatt maradtam le róla, és sajnos ez nem az első eset volt. Megtörtént már, hogy 8 óra 36-kor értem a pályaudvarra egy 8 óra 40-kor induló buszra készülve felszállni, de annak akkor már (ez négy perc különbség!), hűlt helyét találtam. Nos, ha továbbra is a buszsofőrök maszek ideje, saját így vagy úgy járó karórája lesz itt a menetrend alapja, akkor talán írják az indulási idő mellé a menetrendbe, hogy: „Plusz-mínusz 5 perc".

Somogyi Béláné
3022 Mátravidéki Erőmű
Meggyfa u. 32.

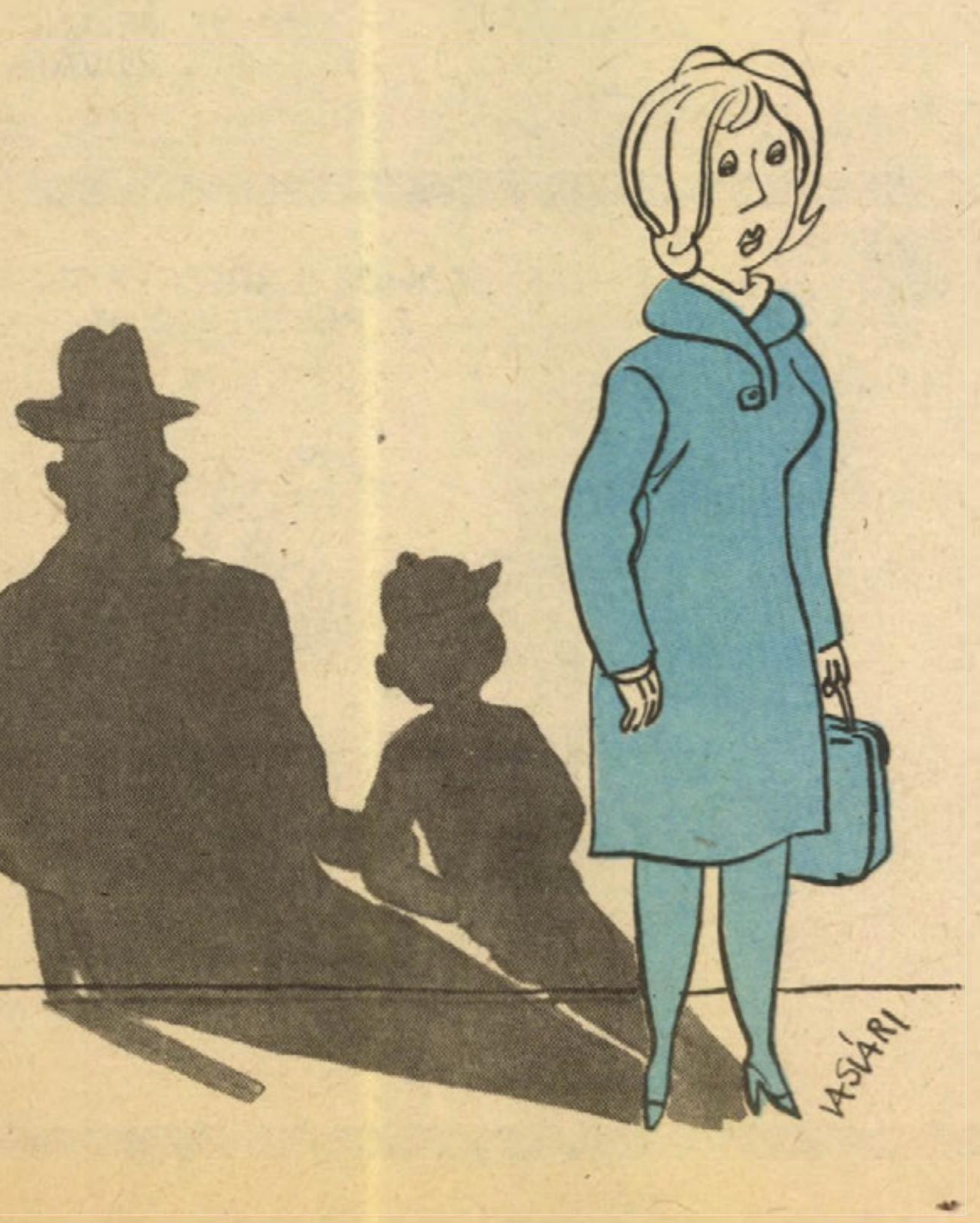

– Mi baja van a férjemnek, doktor úr?
– Nem bírja a kórházi kosztot!

– Ezt a könyvet kaptam emlékül a fiúmtól...

ÁRNYÉK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Két fiam állandóan verekszik. A napokban a szobájukból klasszikus zenét hallottam. Meglepetésemben benyitottam. Hát, megint püfölte egymást a két kölyök. Megkérdeztem: Mi ez? Minek a bokszoláshoz Bach-zene?

— Rájöttünk, hogy egy tétel pontosan három percig tart. Következik a második menet.

*

— Hány kocsma van a maguk falujában?

— Egy.

— Csak egy?

— Elég az ilyen kis falu számára, mint a miénk.

— Elég, elég, de mi van akkor, ha abból az egyből kidobják?...

AZ ENSZ-HATÁROZAT UTÁN

– Megállok én a saját lábamon is!

A LEGÚJABB ÜLVESPORT

Papa! — nyafogott a kis Kelevéz. — A tanítónéni beírt az ellenőrzőmbe.

— Mutasd! — mordult rá Cseppentő apuka, és az arca máris rémes volt.

Az ellenőrzőben ez állt: „Cseppentő Kelevéz tanulót osztályfőnöki intéssel sújtom, mert idétlen mocorgásával zavarja a testnevelési órák menetét. Garabonc Gézáné of. sk."

Cseppentő apuka úgy robbant a tanáriba, mint egy befolyásos bomba, csak a nyaka volt lilább.

— Ez, kérem, szemenszedett! — kiáltotta. — Hogyan lehet egy testnevelési órát idétlen mocorgással zavarni? Hiszen a testnevelési óra egyenesen arra való, hogy idétlenül mocorogjunk. Feleljen, kérem, mert az UNICEF-ig meg sem állok.

Garabonc Gézáné néhány esztendőt a gyógypedagógián is gyógypedagógizált, tehát semmi sem hozhatta ki a sodrából.

— Egy pillanat türelmet kérek! — mondta angyali mosollyal. — Legott kezdődik egy óra a harmadik bében, ha óhajtja, ön is megnézheti.

A gyerekek felállva fogadták a belépőket. Garabonc Gézáné szembe fordult az osztállyal.

— Figyelem! — mondta. — Elkészülni!... Vigyázz!...

Most elsütött egy rajtpisztolyt, mire a gyerekek gyorsan leültek és magukba fordultak.

— Tudja, kérem — fordult az osztályfőnöknő Cseppentő apukához, persze csak halkan, nehogy a gyerekeket felrezzentse —, az iskolának nincs tornaterme. Így vezettem be az alvaoktatás mintájára az ülvetestnevelést. A hosszútávfutást vettem alapul, mert ez nagymértékben fejleszti az akaraterőt, a légzőszerveket, valamint a keringési rendszert. A gyermekek mozdulatlanul ülnek a helyükön, de közben azt képzelik, hogy futnak. Negyvenöt perc alatt egyelőre tíz kilométert üldögélünk, de később fokozatosan emeljük a terhelést. Távlati célunk, hogy a szorgalmi idő végére az osztály minden egyes tagja képes legyen negyvenöt perc alatt akár tizenöt kilométert is megerőltetés nélkül végig ülni.

— Érdekes — mondta Cseppentő apuka. — És van ennek valami hatása a szervezetre?

— Micsoda beszéd! Hiszen a klasszis atléta is szakadatlanul gondolkozik futás közben, s a táv végére teljesen elfárad. Mi megfordítottuk a folyamatot, a gondolkodással kezdjük. A hatás ugyanaz, hiszen a pszichikum és a fizikum procedurái korrelative reverzibilisek.

Az idegen szavak teljesen meggyőzték Cseppentő apukát.

— Óriási! — kiáltotta. — Tessék, egyikük-másikuk máris szundikál. Kétségkívül a futással járó kimerültségtől. Kérem, én befolyásos ember vagyok, úgy éljek, hogy ezt elterjesztem.

El is terjesztette.

Jött a híradó, a tévé, jöttek a szaklapok, a Garabonc-mozgalom gyorsabban terjedt, mint a rémhír. Nemsokára a sportolók is átvették. Az UTC-ZN atlétái különös önfeláldozással láttak munkához. Előfordult, hogy az alapozó időszak csúcspontján kétszer három órát is aludtak naponta. Az eredmény nem maradt el. Egyikük már a harmadik hét végén világrekordot álmodott magának háromezer akadályon. Az új módszer híre külföldre is eljutott, de Wolfgang Amadeus Rosenkavalier, a fledermausi TF professzora goromba volt.

— Passen Sie mal auf! — mondta az osztályfőnöknőnek. — Remélem, tudja, hogy marhaság, amit csinál?

— Hogyne tudnám — bólintott Garaboncné. — Én találtam ki.

— Mi értelme van annak, hogy ezek a süvölvények heti három testnevelési órán át csak a fenekükön ülnek?

— Hogyhogy, mi értelme van? Legalább addig se macerálnak.

— Idefigyeljen. Ha már nincs tornatermük, miért nem viszi ki őket a parkba, vagy a játszótérre?

Az osztályfőnöknő kinézett az ablakon és megborzongott. Nagyon november volt, köd, eső, sár.

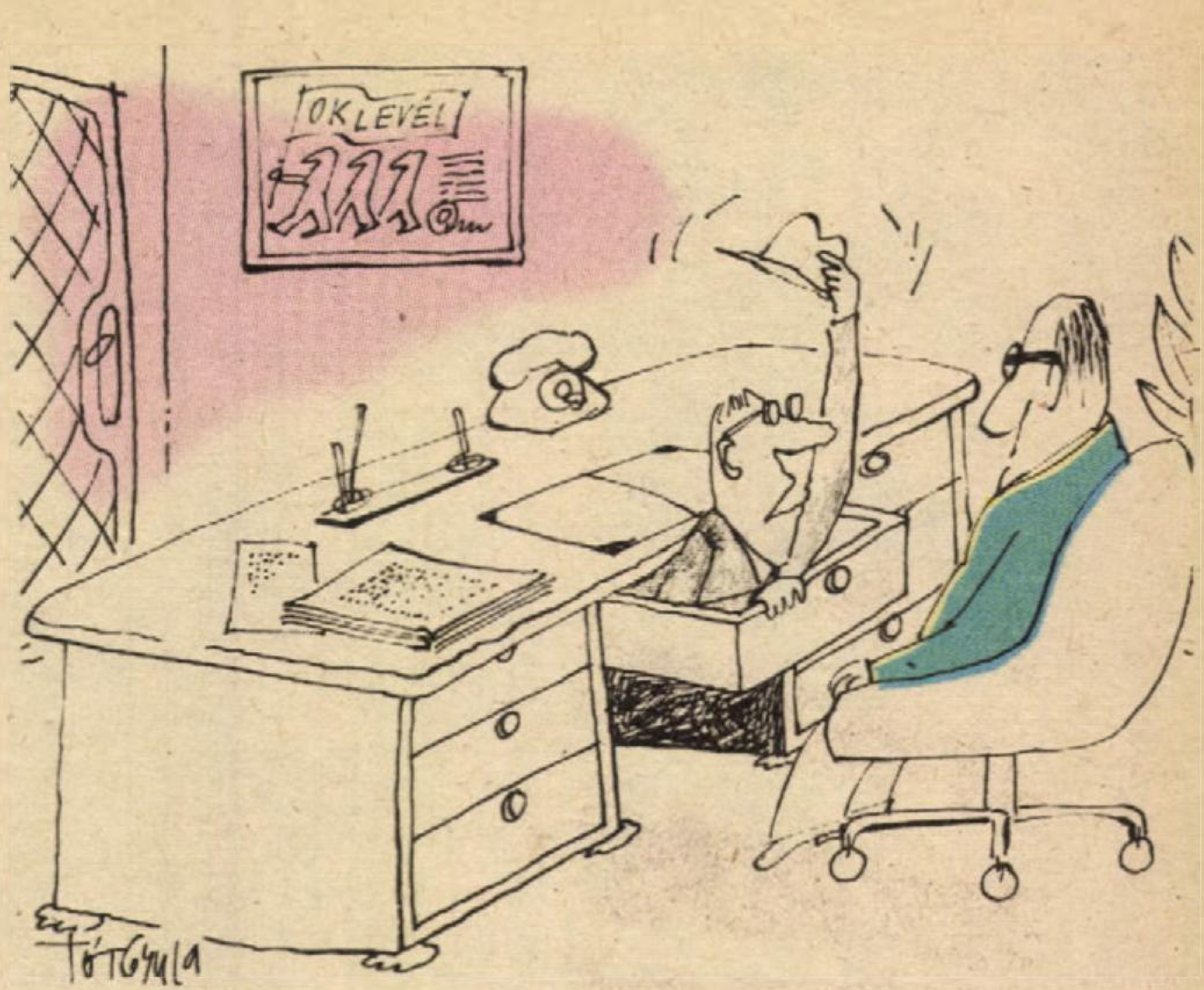
— Majd ha megőrültem — mondta. — Ebben az időben...

Peterdi Pál

FEJLŐDŐ VIDÉK

– A falunkban már van hidroglóbusz, táncház és egy elvált asszony!

– Csak egy közérdekű bejelentést szeretnék tenni...

Levélváltás A SZAVATOSSÁGRÓL

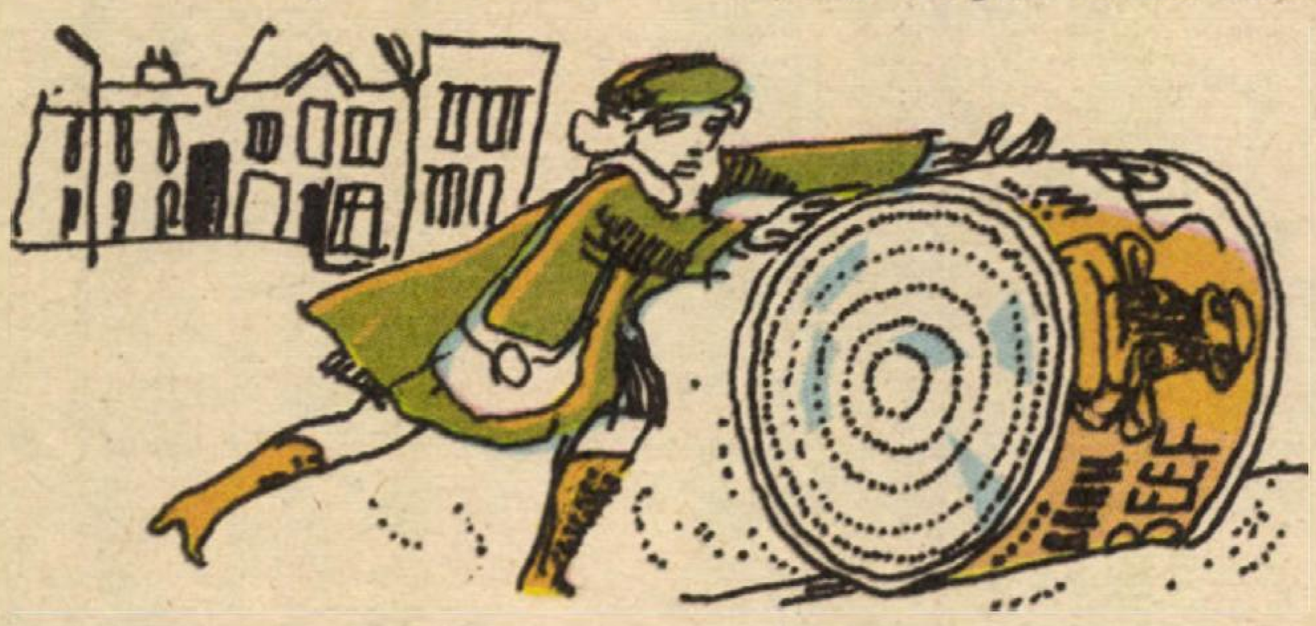
Kedves Szerkesztő úr!

A tévéhíradóban láttam egy rövid filmriportot arról, hogy a konzervek szavatossági határidejét a Batthyány téri ABC-áruházban ellenőrizték. A megkérdezett vevők nem értették a dobozokra nyomott számozást és nem tudták megfejteni a szavatosság titkát. Sőt még az áruház üzletigazgatója is igencsak kínos helyzetbe került. A több millió tévénéző előtt beismerte: nem tudja megmondani, hogy a vizsgált konzerveknek, mikor jár le a szavatossági határideje, és arról sincs fogalma, hogy a leszállított áru gombakonzervnek, milyen a minősége. Ehhez, mint megjegyezte, „érzékszervi vizsgálatra" volna szükség, tehát ki kellene nyitni a dobozt. Eszerint a vevő, csak otthon tudhatja meg hogy kifogástalan vagy romlott konzervet vásárolt-e? Úgy tudom, rendelet szabályozza a szavatossági idő kötelező feltüntetését.

Kedves Olvasónk!

Nagyon jól tudja! Úgy látszik, azonban hogy a gyártó vállalatok nem veszik eléggé komolyan a rendelkezést, mert különben az elmúlt tíz évben nem jelent volna meg annyi újságcikk, rádió- és tévériport a szavatossági határidő mindenki számára érthető feltüntetésének elmulasztásáról. (Bár sokat tettek, nagy a javulás, de azért vannak még hibák stb.!) Közismert, hogy az idei nagy zöldség- és gyümölcstermés miatt túlterheltek a konzervgyárak. Feltételezem tehát, hogy még inkább nem fognak ráérni a szavatossági előírásokból adódó kötelezettségeik betartására. Nem lepődnék meg azon sem, ha azt mondanák: tanulja meg a vásárló (és a kereskedelem!) a rejtjelzett számozást, a kódolás ismerete fejleszti az elmét, és hozzájárul a logikus gondolkodáshoz, ami feltétlenül hasznos minden élelmiszer-fogyasztó számára.

Azért ne túlozzuk el a dolgot: ismereteim szerint a romlott konzervek Magyarországon eddig még sohasem okoztak tömeges mérgezéseket és nem e miatt zsúfoltak a kórházak. Ez érthető, hiszen ha a háziasszony otthonába

térve „érzékszervi vizsgálattal" észleli, hogy a konzerv romlott, haladék nélkül kidobja. Esetleg ha nagyon dühös, akkor visszaviszi az üzletbe, ahol kicserélik a konzervet. Így aztán egyszer csak mégis elfogy a lejárt határidővel forgalomba hozott áru, nem kell hozzá árleszállítás sem.

De az árleszállított élelmiszer (maradjunk a konzervnél) még a szavatosság lejárta után sem tekinthető általában rossz minőségűnek. Az ár leszállítása legfeljebb gyanakvóvá teszi a vevőt, de ez már nem számít, hiszen úgysem tud eligazodni a rejtjelezett számok zűrzavarában. Sőt, az is megtörténhet, hogy egyik-másik konzervnek csupán azért szállítják le az árát, mert a túlzottan nagy készletet szeretnék értékesíteni, nem pedig azért mert lejárt a szavatossági határideje.

Tapasztalatból tudom, hogy a magyar konzervek kitűnőek, és a világpiacon is megállják a helyüket. De egyszer minden szavatossági határidő lejár. Az ilyen árut bizonyára nem exportáljuk, itthon kell elfogyasztanunk, hiszen általában a gyártásnál van annyi „ráhagyás", hogy a lejárat ellenére is, a minőség többnyire változatlanul jó. Ha ilyenkor idejében sor kerül az árleszállításra, jogos a fogyasztónak az igénye, hogy megfelelően tájékoztassák. Én már vásároltam például *importált* ribizli befőttet és a felnyitása után láttam, hogy erjedő állapotban van. Magyarul nem volt rajta feltüntetve, hogy lejárt a fogyasztásra megszabott határidő, de a gyártó ország nyelvén igen. Lehet, hogy akik átvették és forgalomba hozták, azok csak magyarul tudnak?

Egyébként: én is láttam a szóban forgó tévéhíradót. Az volt az érzésem, hogy az áruház üzletigazgatója érdemtelenül került az ön által említett kínos helyzetbe, és hogy az ellenőrzés „ejnye-bejnye" jellegű rosszallása nem ér fel a pénzbírsággal, amit az ilyen mulasztásokért a gyártó vállalatokra végre már ki kellene róni. Mert enélkül a szavatossági határidő az idők végtelenségéig örökzöld téma marad.

Földes György

MI Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

MILYEN A JÓ TÉVÉRIPORTERNŐ?

HÁROM JÓ HÍR

Fülöp György rajzai

– Aztán elbír ez a ház majd évi több száz házibulit?

– Imádkozzunk, fiam, mert most már csak az a magasságos atyaúristen ment meg minket a hazalátogató rokonoktól!

– Ugye, mutatsz nekem egy valódi kályhát, nagymami?

Két barátnő beszélget:

— Az orvos azt mondta, csak szemüveggel olvashatok.

— Mutasd, milyen a szemüveged?

— Csak nem képzeled, hogy szemüveget viselek? Inkább nem olvasok!

NYITOTT KÖNYV

(A tévéjáték, amely Fonetikus Ernő új regényéből készült, véget ért. Az íróval Tátrai Vince Vazul irodalomtörténész beszélget.)

TÁTRAI: Először is gratulálok! Nem akarom eltúlozni a dolgot, de Tolsztoj Leó, Martin du Gard, Thomas Mann, Móricz Zsigmond, Balzac, Zola elbújhat ön mellett!

FONETIKUS: Kosztolányi Dezső!

TÁTRAI: Tessék?

FONETIKUS: Kosztolányi Dezsőt kifelejtette!

TÁTRAI: Igaza van! Ő is elbújhat!

FONETIKUS: Azt hiszem ön túloz, amikor Gogolhoz, Dickenshez, Tersánszky Józsi Jenőhöz hasonlít...

TÁTRAI: Ez a regénye...

FONETIKUS: Sajnos, remekmű.

TÁTRAI: Itt egy kicsit vitatkozni szeretnék önnel.

FONETIKUS: Szeretem a vitákat.

TÁTRAI: Ez nem remekmű. Ez remekmű.

FONETIKUS: Talán igaza van.

TÁTRAI: Hadd csókoljam meg azt a kezet, amellyel a regényt írta...

FONETIKUS: Nem, ezt nem engedhetem meg! *(Csókra nyújtja a kezét.)*

TÁTRAI: Szeretnék valamit megkérdezni, kedves mester... A tévéjáték, amelyet az imént láthattunk, csak ízelítő volt a könyvből, s úgy fejeződött be, hogy Traviata, a hősnő, elindul a szeretőjéhez... Mi történik aztán?

FONETIKUS: Fogalmam sincs. A könyvet nyolc évvel ezelőtt írtam, és három éve, hogy leadtam a kiadónak...

TÁTRAI: Traviata tragikus hősnő. A végzet megjelölte a homlokát.

FONETIKUS: De szépen mondja, egyem a szívit. Most én csókolom meg a kezét!

TÁTRAI: Nem, ezt nem engedhetem meg. *(Csókra nyújtja a kezét.)*

FONETIKUS: Ön igazán tehetséges ember. Rögtön észrevette, hogy Traviata tragikus hősnő. Azonnal észrevette azt is, hogy nagy mű született. Önnek igazán tudnia kellene, hogy mi lett Traviatával, miután elment a szeretőjéhez...

TÁTRAI: Sajnos, nem tudom. Éppen a negyedik oldalnál tartottam, amikor szólt a műsorszerkesztő, hogy jöjjek be a tévébe beszélgetni önnel.

FONETIKUS: Köszönöm, hogy eljött!

TÁTRAI: Én köszönöm, hogy eljött!

FONETIKUS: Megtisztelve érzem magam...

TÁTRAI: Nem. Én érzem megtisztelve magam...

FONETIKUS *(homlokon csókolja az irodalomtörténészt)*: Te zseni!

TÁTRAI: Te szellemóriás!

FONETIKUS: Ne tegeződjünk, mert még azt hiszik, hogy barátok vagyunk.

TÁTRAI: Miért? Nem vagy a barátom? Harminc éve ismerjük egymást Ernőkém! Megtagadod a legjobb barátodat?

FONETIKUS: Pajtikám ne tegezz! Most önözzük egymást, így illendő és beszéljünk a regényről...

TÁTRAI: Igaza van, kedves mester! A mű mindennél fontosabb. Én el vagyok ragadtatva ettől a regénytől! Különösen Traviata figurája tetszett...

FONETIKUS: Álljon meg a menet! Eszembe jutott valami! Nem Traviata, hanem Travi Attila. Ön valószínűleg egy hibás példányt olvasott. Regényem hőse nem nő, hanem férfi!

TÁTRAI: Nálam Traviata volt... Esküszöm!

FONETIKUS: A nyomda ördöge! Ilyesmi előfordul...

TÁTRAI: Ez azonban mit sem von le a mű szépségéből, nagyságából. Köszönöm a beszélgetést!

FONETIKUS: Én köszönöm!

(A képernyő elsötétül. A néző elrohan megvenni a könyvet.)

Mikes György

FONTOS ÉRTEKEZLET

5 PERC A JUBILÁLÓ DAJKA MARGITTAL

— Hatvan évvel ezelőtt, mint gyermekszínész játszottam első szerepemet Fall Leó Sztambul rózsája című operettjében. Egy liftboyt alakítottam — meséli Dajka Margit. — Egy másik ünnepi dátumról is szeretnék megemlékezni, de előbb el kell mondanom, hogy a férjemnek kiterjedt rokonsága van. Olykor havonta kétszer is elindul egy-egy virágcsokorral, köszönteni valamelyik rokont a születésnapján, vagy házassági évfordulóján. Két hete is virággal a kezében pillantottam meg. Most ki kapja? — kérdeztem tőle.

— Hát, te. Én nem felejtettem el, hogy holnap leszel hetven éves.

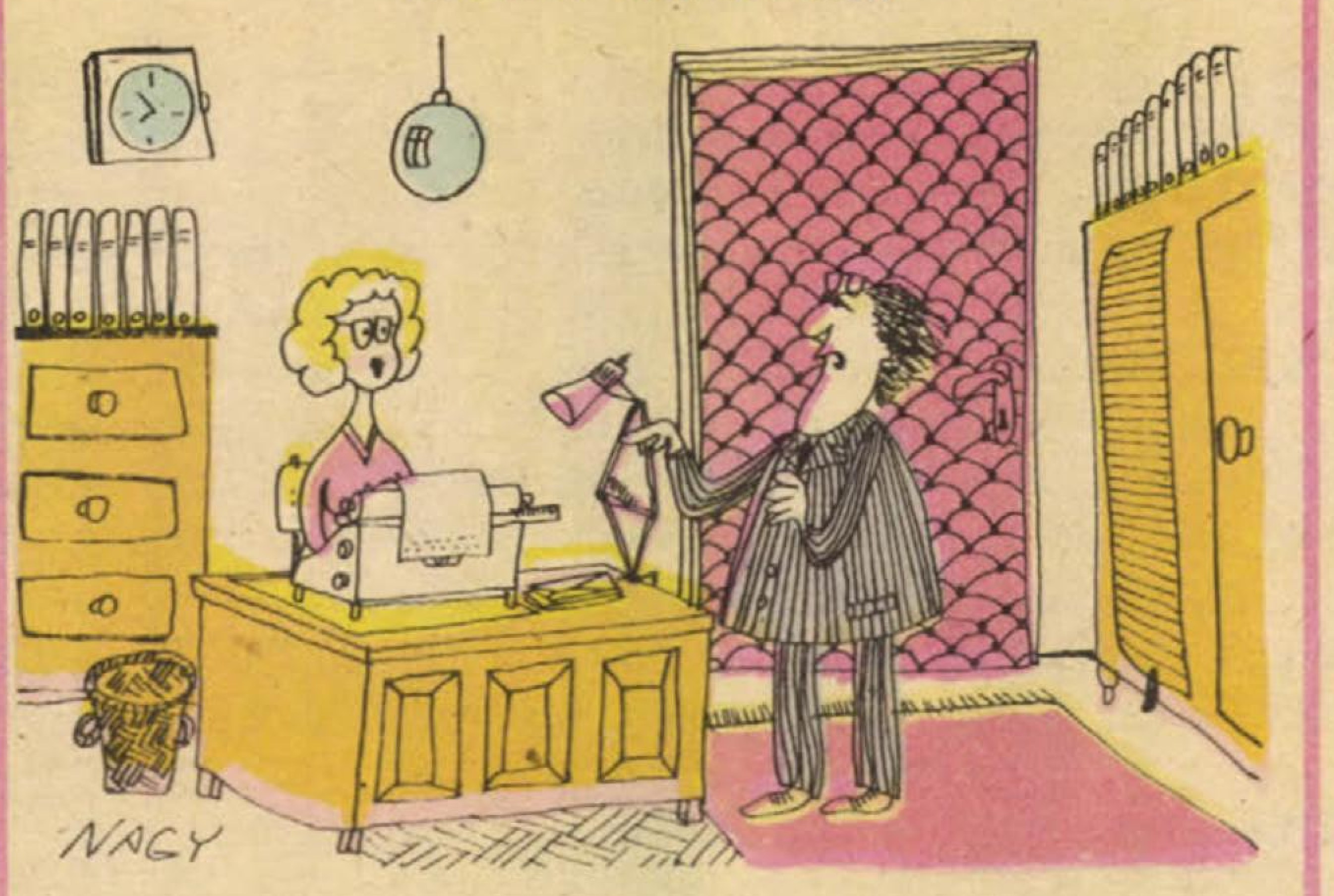
— Mint minden születésnapomon, most is vendéglőben vacsoráztunk. Visszaemlékeztünk a tíz év előttire, amikor a Hubertus étteremben voltunk. Ennek a vendéglőnek egy öreg papagáj volt az egyik attrakciója. A madár arról volt híres, hogy el tudta énekelni a „Rácsos kapu, rácsos ablak" kezdetű nótát. Akkor, tíz éve is rákezdett, de csak az elejére. „Rácsos kapu, rá..." hallatszott, azután a fáradt, öreg madár hirtelen elaludt. Már a feketekávénál tartottunk, amikor a papagáj felébredt, és ott folytatta, ahol az előételnél abbahagyta. Így: „...csos ablak". Gyakran mentünk oda nyáron is. Volt az étteremnek még egy attrakciója, egy vak énekes. Emlékszem, nagyon elszomorodtunk, amikor énekelni kezdte, hogy: „Csak ne látnék sose ibolyát, ne lenne virágos rét". Egyszer azután az utcán észrevettük, hogy a mi világtalan énekesünk érdeklődéssel olvas egy hetilapot.

— Nini — mondtam —, hiszen ez énekelte az ibolyát és a virágos rétet. Elég hangosan jegyeztem meg, úgy, hogy meghallotta, felnézett az újságból és zavartan, mentegetődzve jegyezte meg:

— Kérem, én nem olvastam az újságot, csak az érdekes képeket nézegettem.

Palásti László

TÚLZOTT ÖNBIZALOM

– Irigylem magát, Lilike, mert olyan főnöke van, mint én!

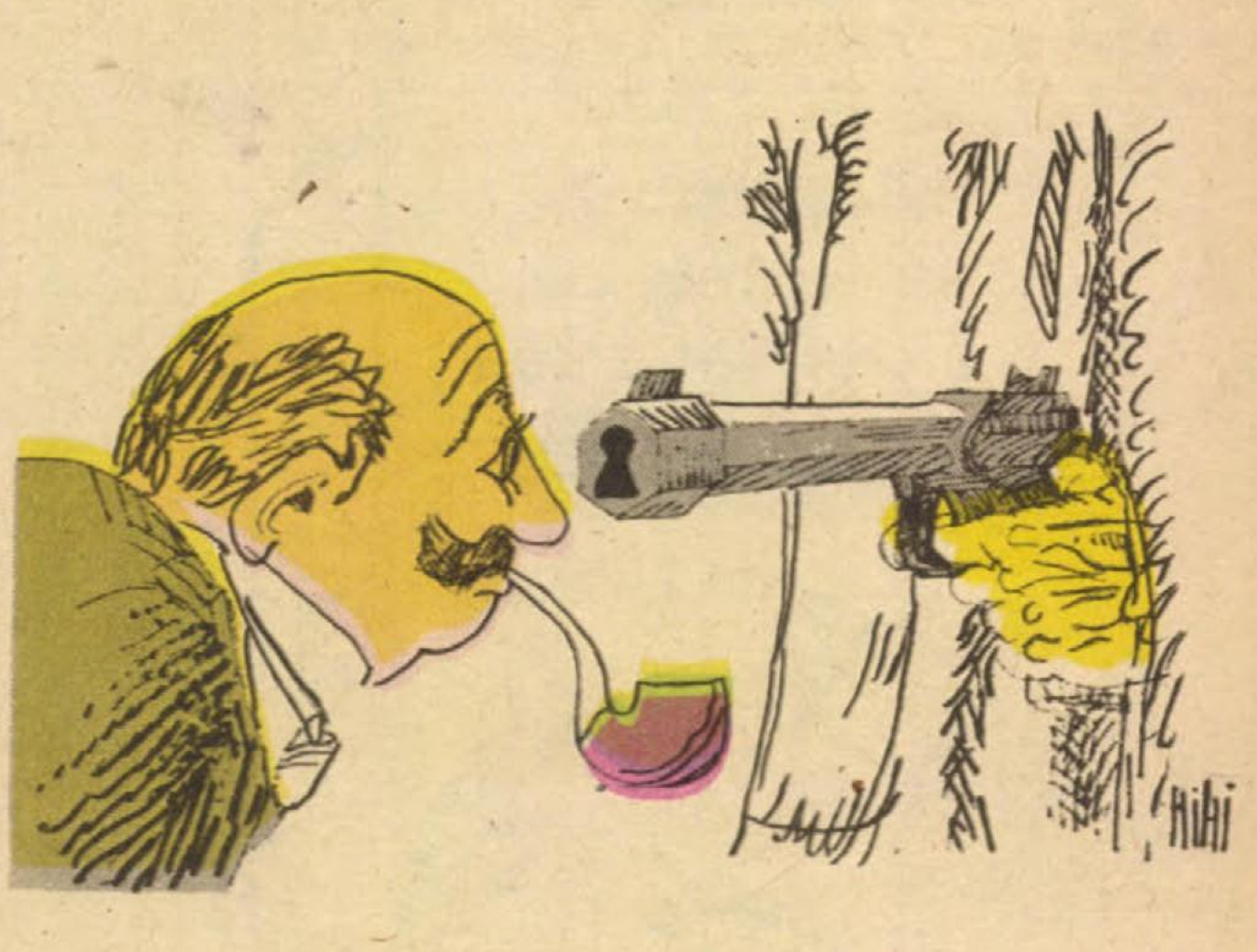
PSZICHOANALÍZIS

– Akármilyen farmert pedig nem veszek fel, inkább így megyek!

A MESTERDETEKTÍV HALÁLA

KÖD

– Amint látják, a harmincezer a negyedik szinten kivitelezett zsaluszerkezet stabilizálásához kell!

Az étel-ital automata nem új dolog. Lassan már ötven éve annak, hogy Budapesten, a körúti Ilkovits-büfében automatasort rendeztek be. Ez még csak félautomata volt, a vendég pénzt dobott az automata nyílásába — például a kávé feliratú nyílásba —, mire az *automata mögött ülő kezelő* az automatába beleöntötte a kávét, és az elöl kifolyt egy pohárba.

Ma már ennél sokkal korszerűbb automatáink vannak, az iskolatej-ellátás mégis ezen a kezdetleges félautomata módon történik: a szülő a gyermek zsebének nyílásába pénzt helyez el, aki erre reggel (ha van rá ideje) bemegy a közértbe, leemel a polcról egy pohár tejet, kifizeti, a tejet beteszi a táskájába, a szünetben előveszi és megissza.

Elképzelhető az is, hogy az iskolák folyosóin ennél korszerűbb tej- és kakaóautomatákat helyezünk el, de ezek másutt vannak felállítva, egytől egyig. Aki automatából akar kakaózni, ne iskolába járjon, hanem aluljáróba.

*

Félautomata-kávéhoz lehet jutni az ország egész területén, különösen a főútvonalak mentén, éjjel-nappal. A félautomata-kávét különösen az autósok kedvelik, akik egy-egy hosszú úton igénylik a kávé frissítő hatását.

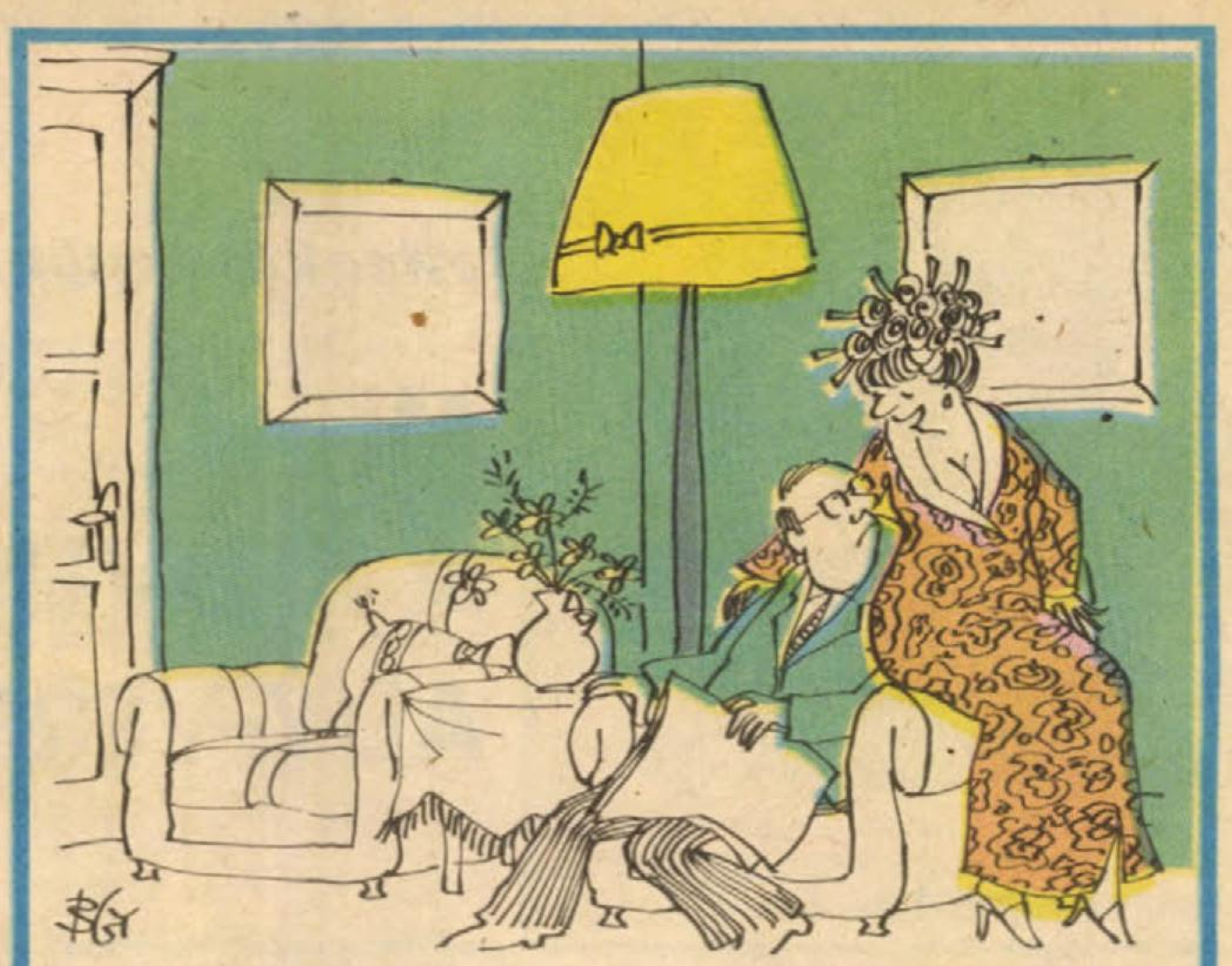
A félautomata-kávéhoz úgy lehet hozzájutni, hogy az autóvezető — mondjuk,

éjszaka, fél kettőkor — odakanyarodik egy nyitva tartó benzinkúthoz és készpénz ellenében annyi benzint vásárol az automata benzinkútból, amellyel eléri Budapestet. Ott megáll egy pályaudvar előtt, bemegy az automatához és kávéhoz jut. Az éjjel is nyitva tartó

– Előjegyzésem szerint, igazgató kartárs, ma be kell feküdnie vakbélműtétre.

– Ne kertelj, mondd meg egyenesen: mennyit adnál értem, ha elrabolnának?

MINITÉVÉ

HITVESI SZEMREHÁNYÁS

– Persze, az én mikrovilágom téged sohasem érdekel!

– Ha te hordod az én csizmámat, én hordom a te csizmádat!

automaták

benzinkutakhoz bátran lehetne egyébként kávéautomatákat kihelyezni. Talán abból a meggondolásból nem teszik, hogy az autós elkávézza a pénzét, és nem marad benzinre.

Mindenféle étel-italhoz, melyet automatából nyerhetünk, két dolog szükséges: maga az automata, megtöltve a megfelelő étellel-itallal, továbbá kétforintos érme a működtetéséhez. Erre szolgálnak az okos pénzváltó automaták, melyek különböző aprópénzeket váltanak, szükség szerint.

Az okos pénzváltó automatákon — háromból kettőn — leggyakrabban egy nyomtatott tábla függ, az alábbi szöveggel:

„AZ AUTOMATA TÖLTÉS ALATT ÁLL"

A fenti mondat bizonyos folyamatot fejez ki. Helyes a mondat akkor, ha az automata mellett ott látunk valakit, aki az automatát éppen kétforintosokkal tölti fel. Helyes a tábla felirata abban az esetben is, hogyha a töltést nem ember végzi, hanem például villanyáram, és az áram — mondjuk, huszonnégy óra alatt — ötszáz kétforintost képes legyártani és elhelyezni az automata belsejében.

De hogyha az automatával nem történik semmi, akkor az alábbi táblák szerepelhetnek rajta, helyesen:

„NEM MŰKÖDIK"

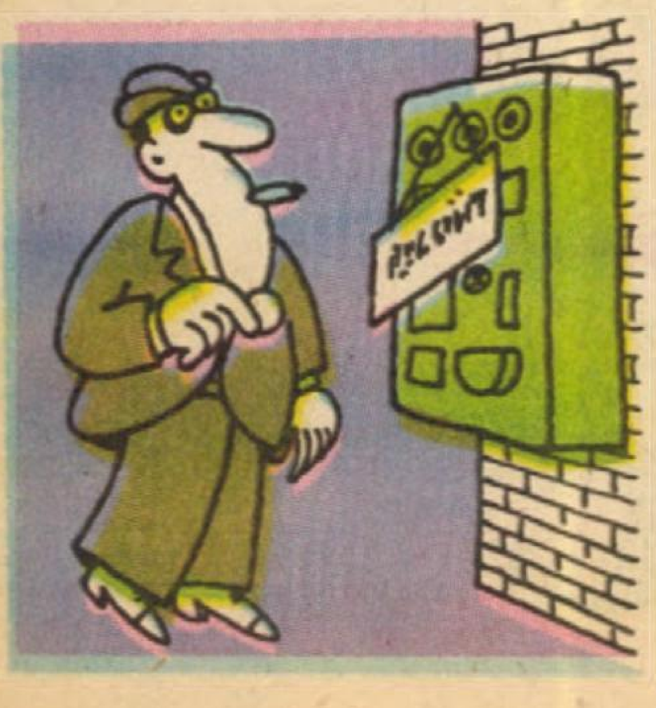
„ÜRES"

„MAJD HA JÖN A KEZELŐ ÉS TESZ BELE PÉNZT, MŰKÖDNI FOG"

A pénzváltó félautomata működtetése úgy történik, hogy a vendég, tízforintosát az automata nyílása elé helyezve elolvassa a figyelmeztető táblát, majd a közelében tartózkodó személyektől megpróbál kétforintost kunyerálni.

Legrosszabb esetben nem iszik kávét.

Somogyi Pál

TRIBÜN

Hollandiában országos méretű mozgalom indult, hogy a spanyol klubcsapatban futballozó Johan Cruyffot rávegyék: mégis csak vállalja a játékot az argentínai VB-n.

— Ez az ember a Pelé után való korszak legnagyobb klasszisa — írja egy lap. — Ha konzervdobozba zárod és ráforrasztod a tetőt, akkor is megrúgja a maga góljait.

Egy brazil vállalat Rivelinóról, a dinamitlábú csatárról óhajtotta elnevezni új termékét — egy hashajtószert.

— A legalkalmasabb név erre a célra — mondta a vállalat elnöke. — Szerünk — akár csak Rivelino — gyors, hatásos, elsöprő erejű és sikeres.

Rivelino elhárította a megtiszteltetést.

Egy felmérés során tekintélyes méretű kérdőívet osztottak ki Ausztrália legjobb ifjúsági sportolói között. A „neme" kérdésre adható lehetséges válaszok között a nyomtatvány a következő kettőt is feltünteti: „Nem tudom", „nem vagyok hajlandó közölni"...

Lasse Viren, a hosszútávfutás négyszeres olimpiai bajnoka rendőr egy finn kisvárosban. Újonc korában járőrszolgálatot is teljesített, de persze túl sok dolga nemigen akadt. Az első héten egy kóbor kutyát kellett megrendszabályoznia, a második héten egy szökött lovat vitt vissza a gazdájának. A harmadik héten az URH-kocsit vezette és beszélgetés közben el is panaszolta a mellette ülő idősebb őrmesternek, hogy bizony eléggé eseménytelen itt az élete.

— Ebben a pillanatban — meséli — fékeznem kellett. Egy liba, két kacsa és egy házinyúl ment át keresztben az úttesten. „Na, tessék" — fortyant fel erre a kollegám. — „Úgy látszik, új bűnözési hullám kezdődik nálunk."

Híre járt, hogy Leon Spinks, a félnehézsúlyú ökölvívás ifjú olimpiai bajnoka esetleg megmérkőzik Muhammed Alival. Az édesanyja mindenesetre lebeszéli.

— Ne vállald, fiam — mondta. — Egyszer istenigazából eltalál az az öreg ember, s attól fogva olyan lesz a fejed, mint egy koncertterem, amelyben örökké szól a kínai zene.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MI A KEDVENC ADY-VERSÜK?

Vasvári Anna:

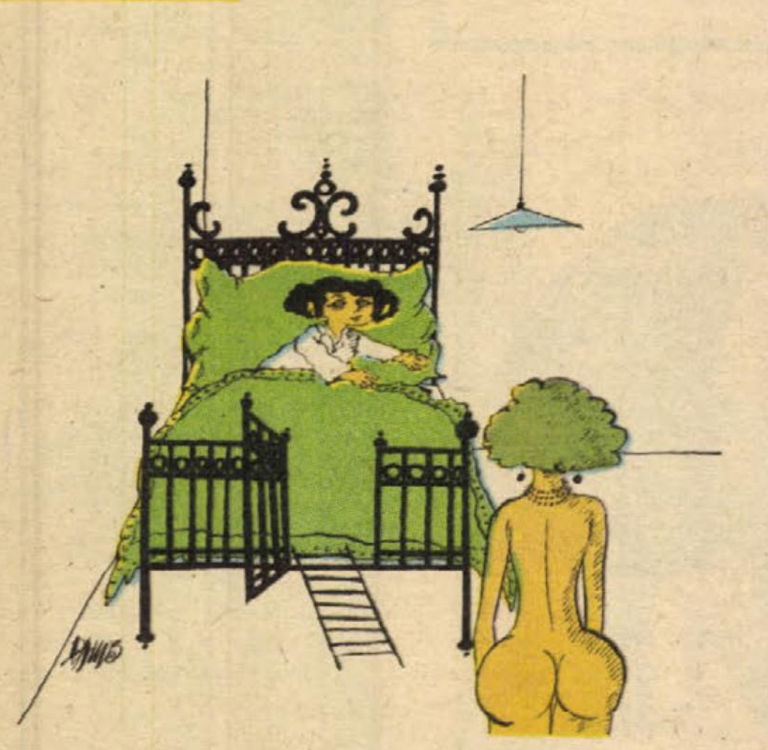
„Szeretném magam megmutatni . . .”

Sajdik Ferenc:

„Szeretném, ha szeretnének”

Dallos Jenő:

Az ágyam hívogat.

Fülöp György:

Sírni, sírni, sírni . . .

Várnai György:

A tűz csiholója

Balázs-Piri Balázs:

Elbocsátó, szép üzenet

Barát József:

Új várak épültek

Erdei Sándor:

Esze Tamás komája

Lehoczki István:

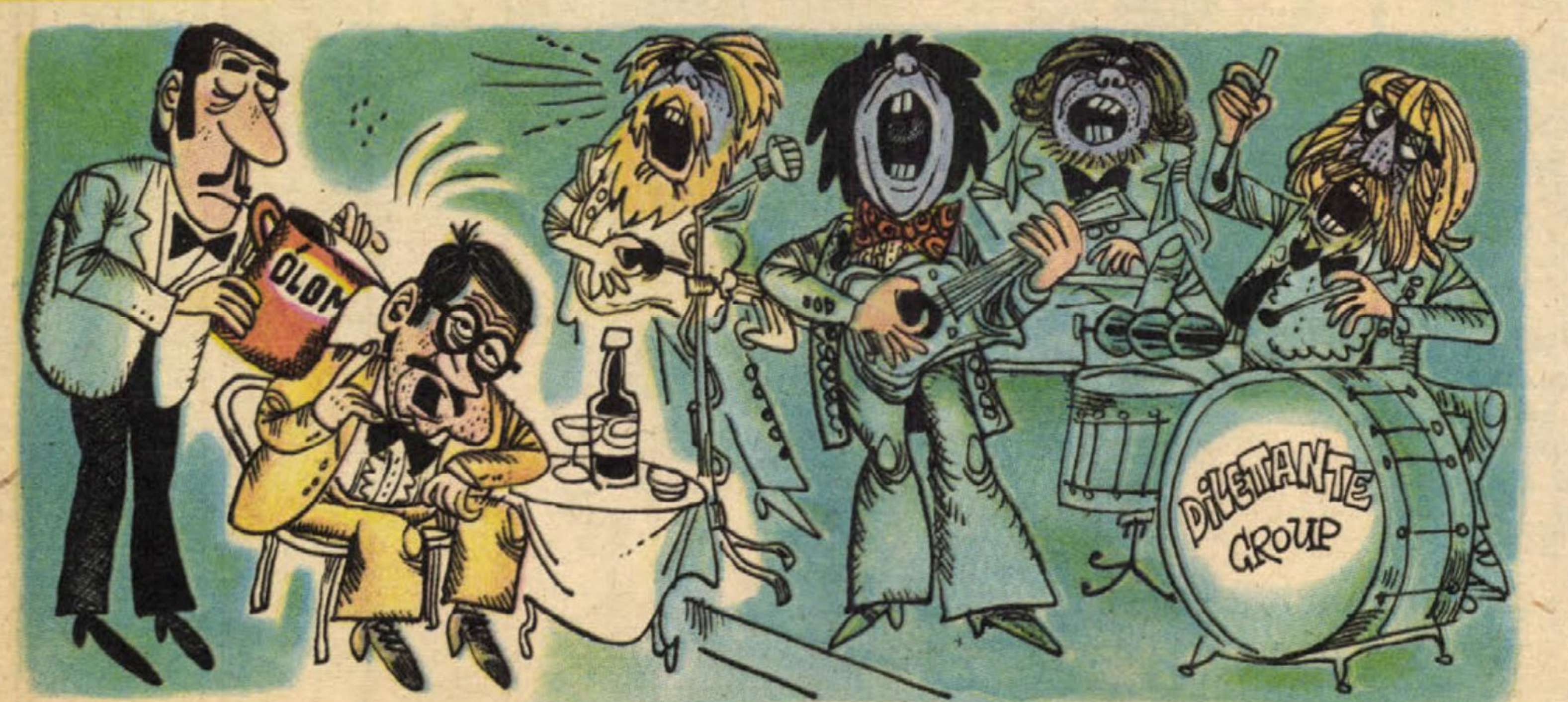
„Veletek száguld, vív, ujjong a lelkem: Véreim, magyar proletárok.”

Hegedűs István:

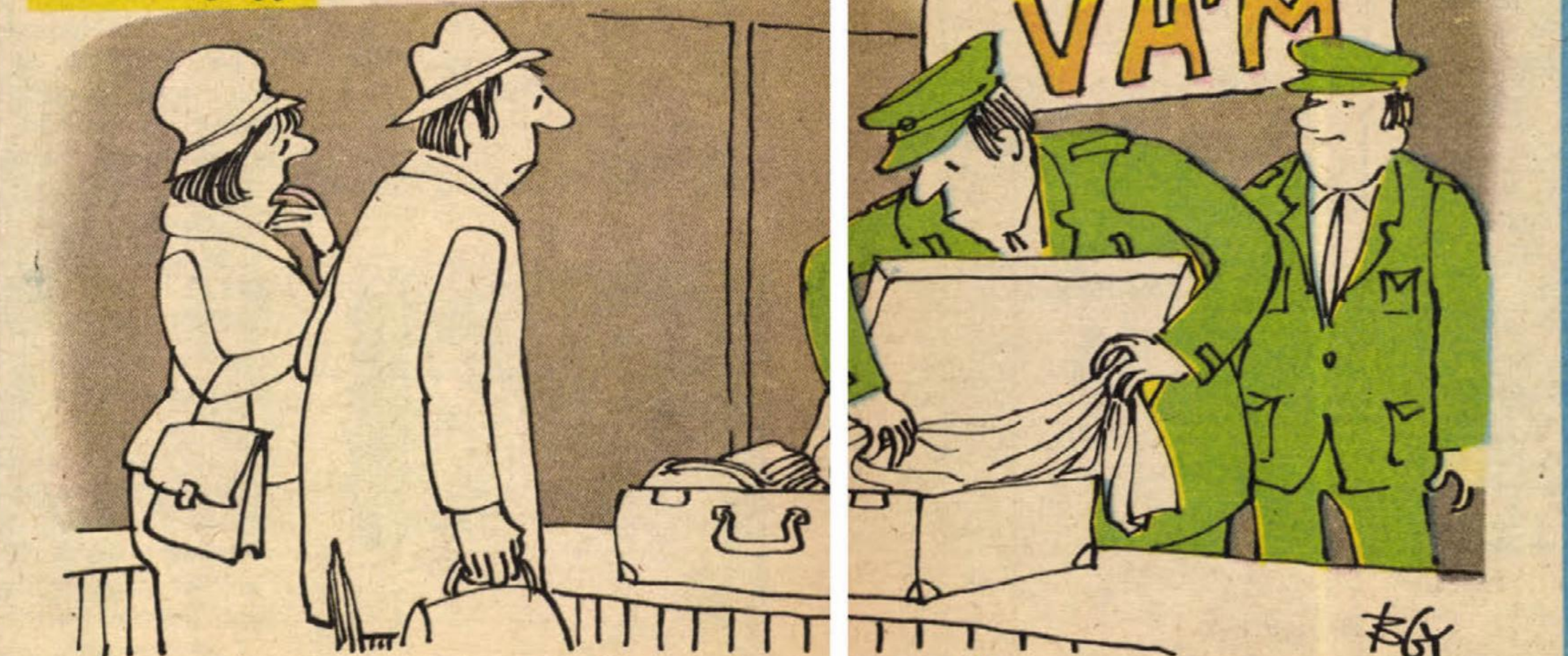
„Vagyok, mint minden ember: fenség. Észak-fok, titok, idegenség . . .”

Endrődi István:

„Fülembe forró ólmot öntsetek . . .”

Brenner György:

„Kicsi országom, [...]ra meg újra Hazajön a fiad . . .”

DÍVAT

Csak álltam ott, csak néztem elképedve, hogy mit művel ez a fehérköpenyes, szemüveges lány a pult mögött! Tíz deka felvágottat kért tőle valaki, ő rácsapott a mérlegre vagy fél kiló tarját, és megkérdezte, nem nagy baj, ha kicsit kevesebb?! Összetévesztette az úttörőkolbászt a kenőmájassal, aztán meg a nagy buzgalomban majd hozzá nem szeletelte az ujját a parizer sercliјéhez.

— Ne csodálkozzon — súgta ekkor a fülembe az ismerős üzletvezető-helyettes, aki a lopósok fülöncsípése okából mindig civilben őgyeleg a kedves vevők között —, ő nem valódi eladó.

— Hanem?

— Igazából újságírónő! Csak egy napra öltözött be, állt a pult mögé, hogy aztán cikksorozatot írjon rólunk. A kiszolgálásról, a protekciózásról, a hisztis vevőkről, a szocialista helyzetünkről, meg ilyesmikről. Nagy divat most, hogy a sajtó belülről ábrázolja a helyzetet. Mint amikor Mátyás király álruhában járt a dolgozó nép között. Nekünk meg nagyon jól jön ebben a nagy munkaerő-hiányban, még ha egyik-másik riporter kicsit ügyetlen is, mint a példa mutatja.

Megköszöntem az érdekes fölvilágosítást, és sietve távoztam, úgy elszaladt az idő, féltem, hogy elkésem. Szerencsére a sarkon elcsíptem egy szabad taxit, bevágtam magam, bemondtam a címet.

— Legyen szíves, irányítson! — fordult felém kedves mosollyal a taxi vezetője, tatárbajszos fiatalember. — Én csak a Belvárosban ismerem ki jól magamat, tudniillik nem vagyok igazi pilóta.

— Hanem?

— Újságíró. A Déli Harsonától. Csak azért furikázom pár napig, hogy hiteles, közvetlen tapasztalatok alapján számolhassak be az olvasóknak. A borravalózásról. A jobb fuvarokért vívott harcról. A vidékiek levágásáról. A gurulóidő körüli machinációkról . . . Bocsánat!

Lassított, kihajolt az ablakon, épp egy benzinkút előtt mentünk el, valami vidám üdvözlésfélét kiálthatott oda a sárga kezeslábasba bújt kútkezelőnek, mert az vigyorogva intett vissza.

— Kolléga? — érdeklődtem.

— Persze. Doktor Törökvészi. Rovatvezető az Általános Kurírnál. Most itt csipegeti föl a témát. Belülről. Hogy kikből lesz benzinkutas, mennyi az átlagjuk, milyen a kapcsolatuk az alvilággal, mi a perspektívájuk, meg ilyenek. Lerágott csont, de még megeszik az olvasók. Mindenesetre kényelmesebb, mint amit az a marha Korpacsek Zoli csinál.

— Szintén zsurnaliszta?

— Természetesen. Már egy hete bútort szállít a boyokkal. Képzelheti, zongorát, pénzszekrényt, íróasztalt a hatodikra, hetedikre. Fáj minden izma, csontja. Rég együtt van az anyaga, de nem tudja abbahagyni, mert hogy olyan jó piás kollektívába került . . . Hoppá!

Sajnos, egy kicsit későn mondta a hoppát, már nem tudtam rendesen kitámasztani magam, amikor ő szabályos nagy ívben balra fordult, de pechünkre ott épp nem volt utca.

Fehérfalú kórteremben, fehér vaságyon tértem magamhoz, turbánnal a fejemen.

— Most már minden rendben lesz — hajolt fölém együttérzőn egy fehérköpenyes, fehérfityulás középkorú hölgy —, kapunk még egy icipici injekciót a popsinkba . . .

És már húzta volna le rólam a takarót, már közeledett volna a tűvel, amikor rákiáltottam:

— Egy lépést se! Itt a bőrömről van szó! Nem hagyom megszúrni magam, amíg meg nem mondja, hogy melyik laptól van!

— Én a Hajnali Népújságtól.

Megkönnyebülten sóhajtottam föl.

— Akkor oké! A Hajnali Népújságnak már húsz éve vagyok az előfizetője, maguknak érdekük, hogy én minél tovább éljek.

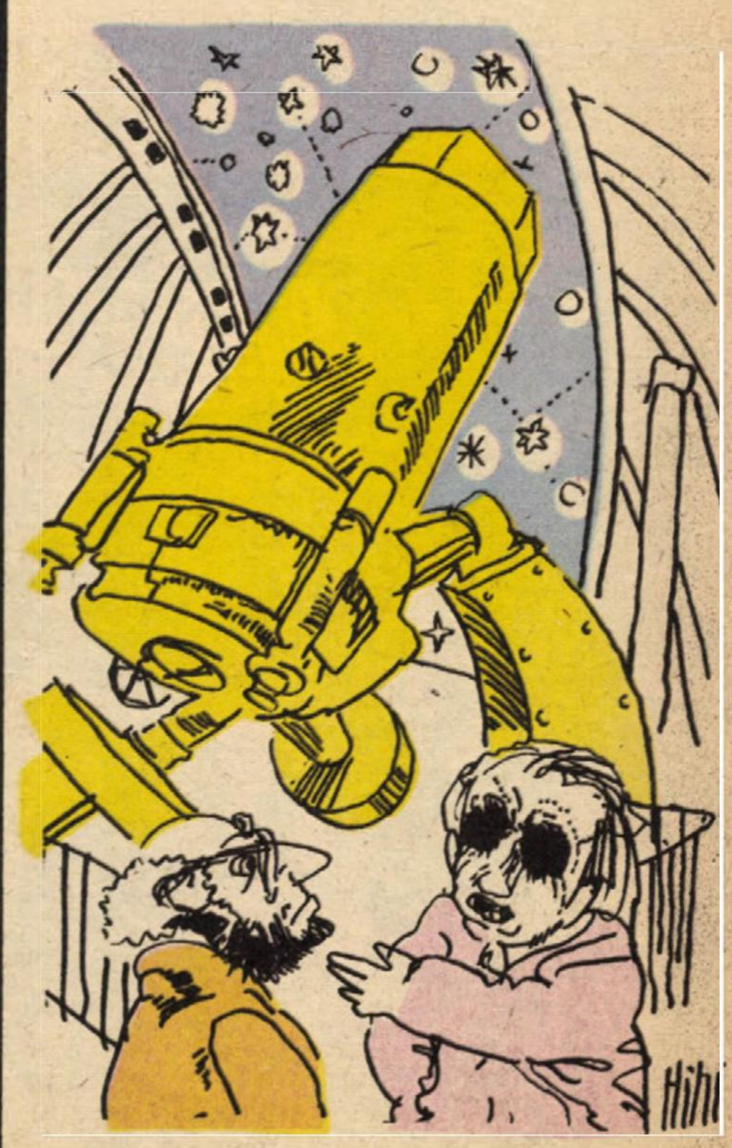
És már fordultam is hasra.

Kürti András

PÁLYAKEZDŐ DIPLOMÁS

SZAKMAI ÁRTALOM

— Mostanában a fekete lyukakkal foglalkozom . . .

FEHÉR KLÁRA:

HOGYAN KELL TEACEREMÓNIÁZNI

Tizenhárom évvel ezelőtt kinn jártunk a tokiói olimpián és hosszas és alapos tanulmányút után (tizenhét napot töltöttünk ott), férjemmel együtt könyvet írtunk japáni élményeinkről, *Gésák, pagodák, titkok* címmel. A könyvben őszintén bevallottuk, hogy nem tartjuk magunkat a sintó vallás, a japán élet tökéletes ismerőseinek. (Az Aszakusza bazár melletti templom előterében például póruljártunk, láttuk, hogy hosszúnyelű fakanalakkal vizet merítenek a hívők. Nagyon szomjasak voltunk, mi is merítettünk, jót ittunk, — csak később tudtuk meg, hogy ezt a vizet nem szabad meginni, arra való, hogy a hívők száját öblítsenek vele, mert tisztátlan szájjal nem szabad Buddha szentélyébe lépni.) Azt azonban csak most tudtuk meg, hogy művünkkel mást is bajba kevertünk.

Nemrég tért haza Japánból, féléves sikeres hangversenykörútja után, egy kiváló művészünk. Kedves szemrehányással közölte velünk, hogy könyvünk tanácsai szerint viselkedett egy teaceremónián. Az ünnepség úgy kezdődött, ahogy leírtuk, gyönyörű japán lány, földigérő álomszép kimonóban, mély meghajlással tálalta elé a keserű, zöld teát. Egy másik, még gyönyörűbb lány, pici porcelántányéron nagyon édes, nagyon kemény kerek süteményecskét hozott. Ő két kézre fogta a csészét, illemtudóan felhörpintette a teát és megette a kekszet. A következő pillanatban, ugyanolyan udvarias mosollyal és mély meghajlással letettek elé egy második süteményt. Megette. Most már nem olyan udvariasan, de még mindig kedvesen hozták a harmadikat. Ízlett, bekapta. A negyedik süteményhez már mosoly sem járt, az ötödiket csak úgy lecsapták elé. Kiderült, hogy a finom sütemény vallásos jelkép, kegytárgy, nem szabad megenni, haza kell vinni a teaceremónia emlékére...

Sűrűn bocsánatot kértünk tiszteletreméltó barátunktól, ő pedig, annak jeléül, hogy nincs már szívében harag, elmesélte néhány tapasztalatát, hogyha még egyszer csoda, ötös találat, vagy valami ilyesmi folytán eljutnánk Japánba, tudjuk mihez tartsuk magunkat. És mivel csoda, ötös találat, japán nagynéni mindenkivel megeshet, ezeket a történeteket máris továbbítjuk kedves Olvasóinknak.

JÓ TANÁCS ÉTKEZÉSHEZ

A japán vendéglőben nem arra kell figyelni, hogy az étel ne legyen túl forró, vagy túl csípős, hanem, hogy ki ne ugorjon a tányérból.

ON

Barátunk a zsúfolt tokiói metrón utazott. Mellette állt egy házaspár, az asszony hátára kötve egy kisgyerek, karján a másik kisgyerek. Barátunk azonnal felugrott, hogy átadja a helyét. A fiatalasszony vérvörösen rázta a fejét és nem ült le. Barátunk újra és újra kézzel-lábbal mutogatta, hogy tessék, parancsoljon, kérem... De a fiatalasszony még mindig tiltakozott. Végül is a fiatal nő *férje* elfogadta az invitálást és leült.

Elképedt barátunknak később megmagyarázták a dolgot. A japánok hite szerint az életet mindenki ajándékba kapja és ezért adós az isteneknek. Ez az adósság az *on*, ez az *on* csökken, ha bánat, fájdalom éri az embert, tehát közelebb jut az üdvösséghez. De ugyanakkor növekszik az adósság, az *on*, ha valakitől ajándékot, szívességet elfogadunk. A fiatalasszony tehát a túlvilági boldogságát védte, amikor nem akarta a helyet elfogadni. Ez az *on* nem is jönne rosszul a pesti buszokon...

TANULÉKONYSÁG

A japánok technikai érzéke, ügyessége, megfigyelőképessége közismert. Amit megnéznek, azt meg is tudják csinálni. Történt pedig, hogy egy tokiói étterem vendégül hívott egy magyar együttest. A magyar konyhának viharos sikere volt, a vállalat több éves szerződést kínált. Rendben is lett volna, de a japánok rájöttek, hogy minek a külföldieknek fizetni a drága yent. El kell lesni csodálatos ízeik titkát. Minden magyar szakács, kukta, konyhalány nyakába odaállítottak négyöt japánt, akiknek más dolguk sem volt, csak lesni, figyelni, utánozni minden mozdulatot. Az egyik csavaros eszű magyar gyerek elhatározta, hogy nem adja ilyen könnyen a dolgot. Ugyanazt az ételt főzte egy héten keresztül, de más-más módon. Hol bal kezével hintette a paprikát, hol a jobb kezével, hol egyszerre tette rá a szükséges sót, hol négy-öt részletben, hol jobbról kavarta, hol balról. Ugyanaz volt, ugyanolyan ízű, csak más sorrendben rakott egyet-mást a fazékba. A figyelő, jegyző, szimatoló japán szakácsok megzavarodtak, a szerződést meg kellett hosszabbítani.

MÉLY TISZTELETEM

Japánban nincs kézfogás, Japánban meghajlással üdvözlik egymást az emberek. De nem ám akárhogy. Törzsük mellé szorított karral, derékszögbe hajolnak. Méghozzá az egymást üdvözlők pontosan egyforma tempóban. Nem szabad gyorsabban, mélyebbre, nem szabad lassabban, kevéssé hajolni. Ezt elvéteni akkora sértés, hogy vérbosszút kíván. Barátunk látta, amint Tokió központjában, a világ egyik legforgalmasabb útján, a Ginzán két ismerős japán találkozott. Rohantak mind a ketten, de az üdvözlés nem maradhatott el. Meghajoltak, közben egymásra sandítottak, hogy jó-e a ritmus. Siettek, idegesek voltak, hol egyikük hajolt mélyebbre, gyorsan visszaemelkedett, hol a másik. A közlekedési lámpa már régen pirosra váltott, az autók bőszen dudáltak, de ők, az ősi koreográfia szerint, csak hajlongtak és hajlongtak, amíg csak két rendőr oda nem rohant és el nem rángatták őket.

Barátunk utolsó tokiói estéjét négy japán ismerőse társaságában töltötte. A négy férfi négy jóbarát volt, olyanok, akiknek itt Pesten üdvözlésül legfeljebb annyit mondanánk, hogy szia, Pista, hogy vagy. De nem ám Tokióban. Amikor az első barát házába a második barát megérkezett, négy és fél percig tartott az esti torna,

törzshajlítás, fel-le kiigazítva, amíg végre helyetfoglalt. Alig, hogy leültek, kényelmesen, térdelve, sarkukra a *tatamira*, a gyékényre, befutott a harmadik barát. Most már hárman próbáltak szinkronban tornázni, ez is eltartott vagy nyolc percig. Szerencsére ezután már csak a negyedik jött. Ha véletlenül tizenheten lettek volna, lekéste volna a másnap esti repülőgépet...

BÚCSÚSZAVAK

DICSEKVÉS

— Elszállt az idő! Már felnőtt fiam van, aki megáll a saját lábán. Persze csak akkor, amikor nem iszik.

ELLENTÉT

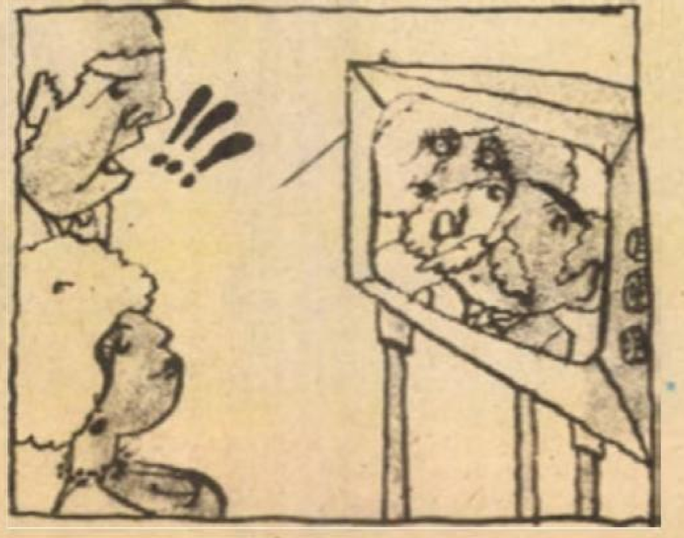
Közeli ismeretségbe kerültem egy csinos nővel egy távolsági vonaton.

ILYEN IS VAN

— Béla, ne éljen visszza a tapasztaltságommal!

MUNKAMEGOSZTÁS

— Nálunk a feleségem nézi a tévét, én csak szidom a műsorokat.

SZILÁNKOK

KONCERT

A világhírű hegedűművész eljátszotta Beethoven egyik mesterművét. Ezután egy borízű hang felkiáltott a nézőtéren:

— Most azt húzd, hogy „Lehullott a rezgő nyárfa!"

ÖNKRITIKA

X. önkritikusan elismerte, hogy súlyos hibát követett el a kollégája.

NAGYEVŐ

— Mit főz vasárnap, szomszédasszony?

— A férjem szereti a gyomrát. Vettem egy egész marhát, lesütöm neki, csinálok egy kis burgonyát a húshoz, aztán már kész is az ebéd.

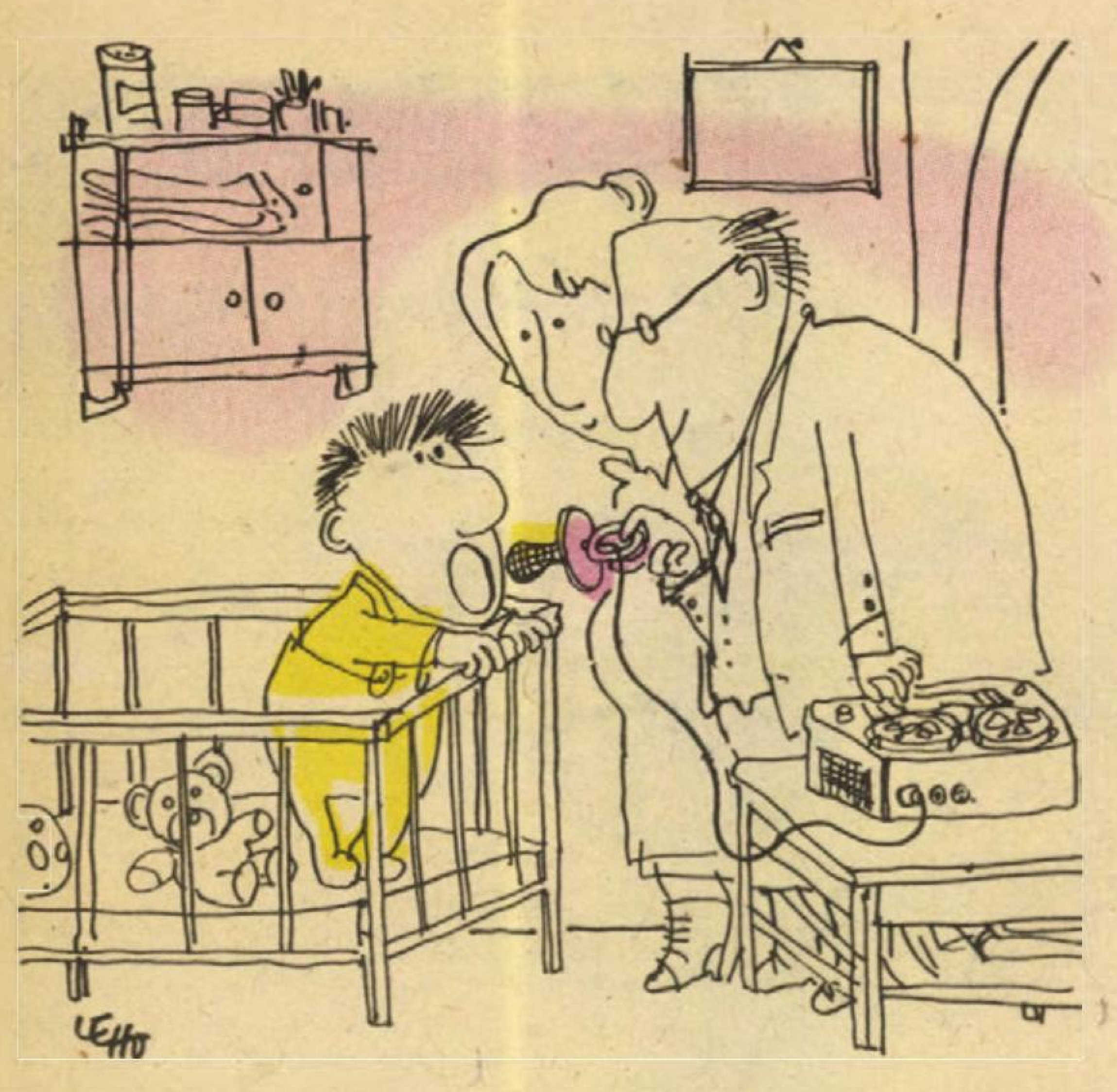

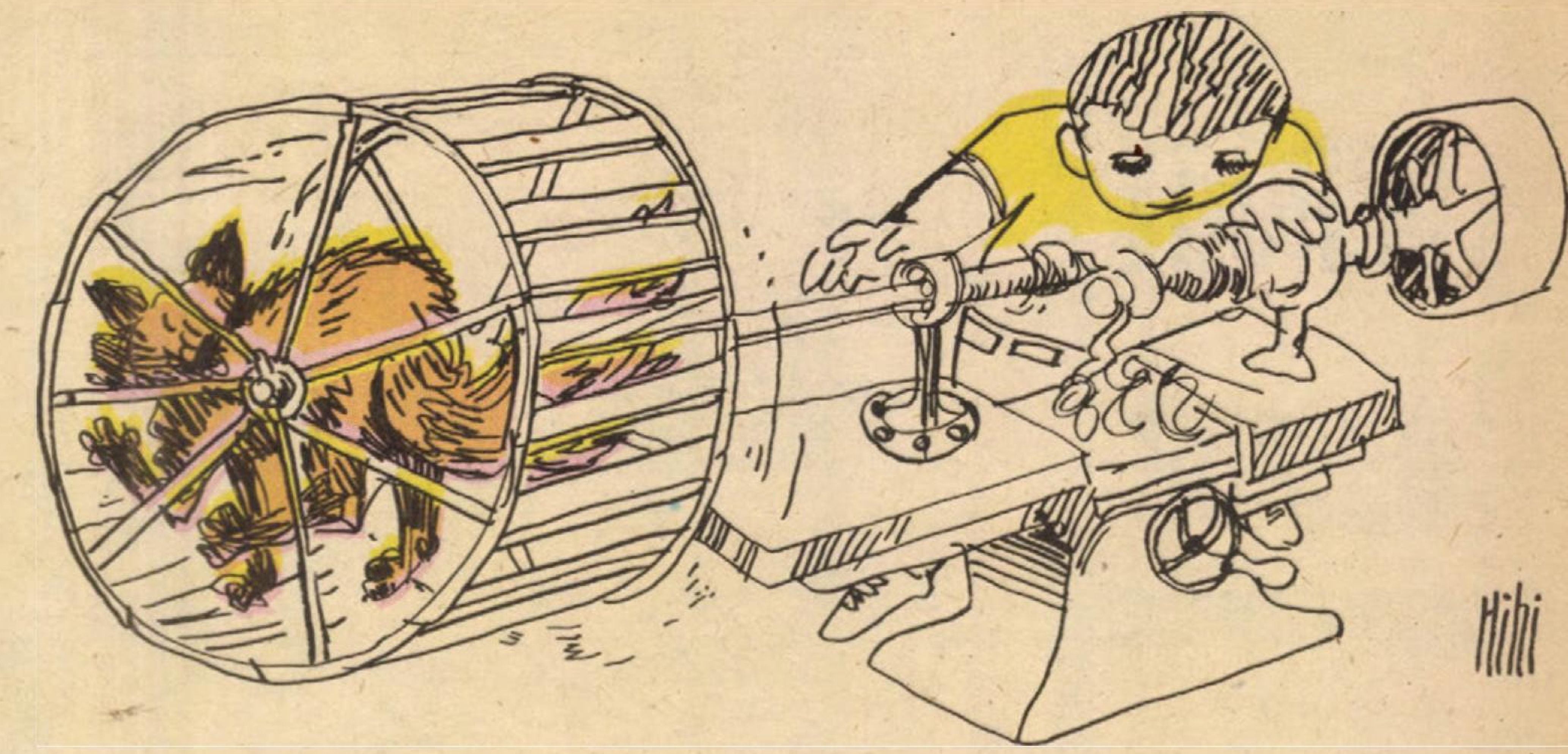
BÜSZKESÉG

— Én egyszerre négy-öt nőhöz tudok hűséges lenni.

(G. Sz.)

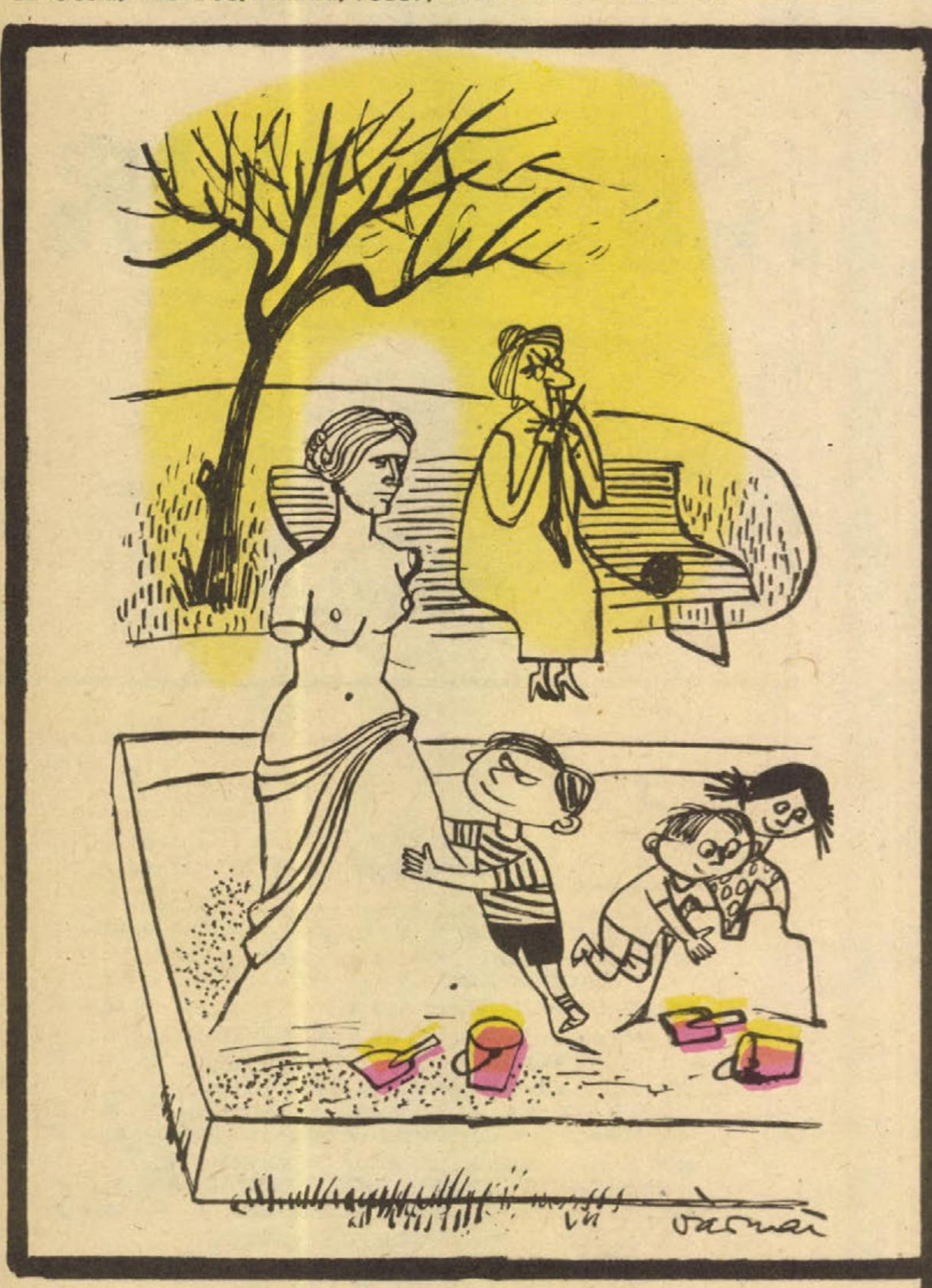

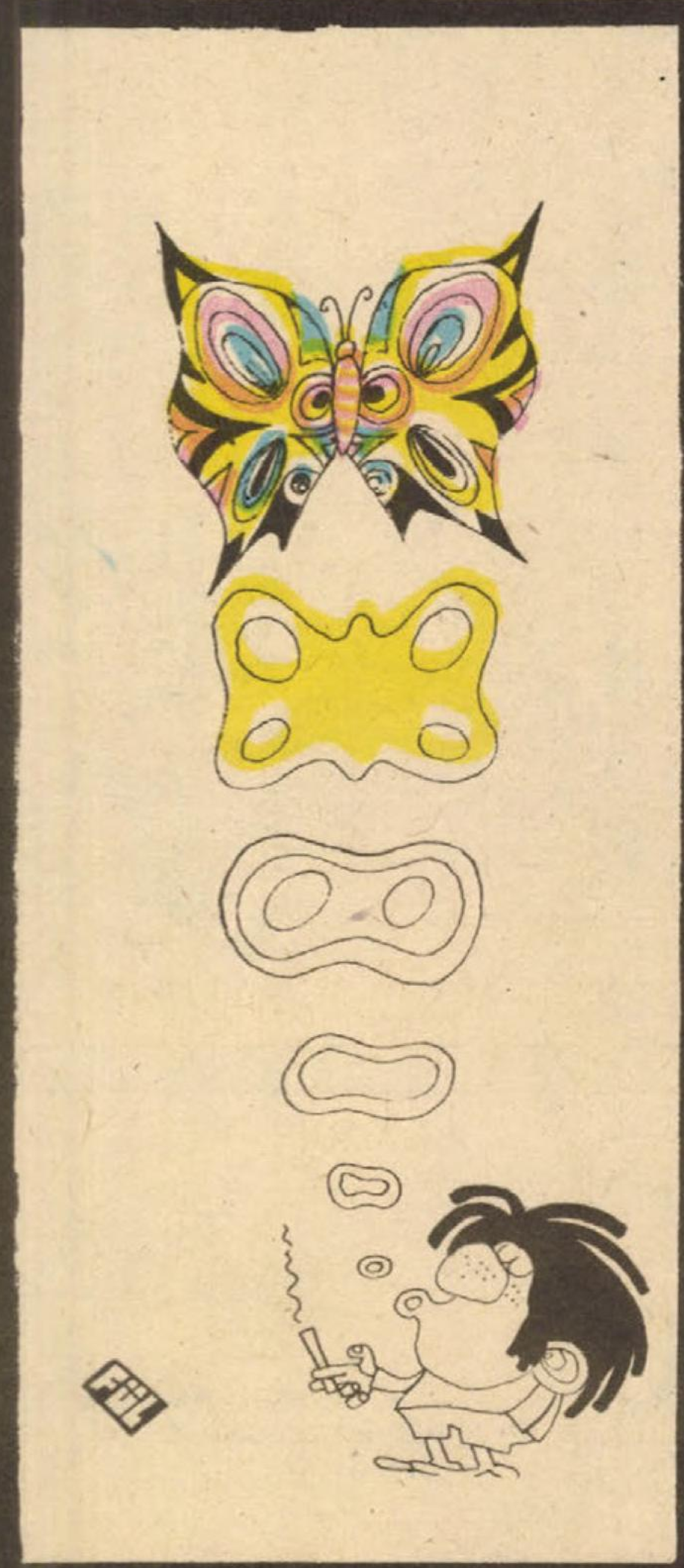

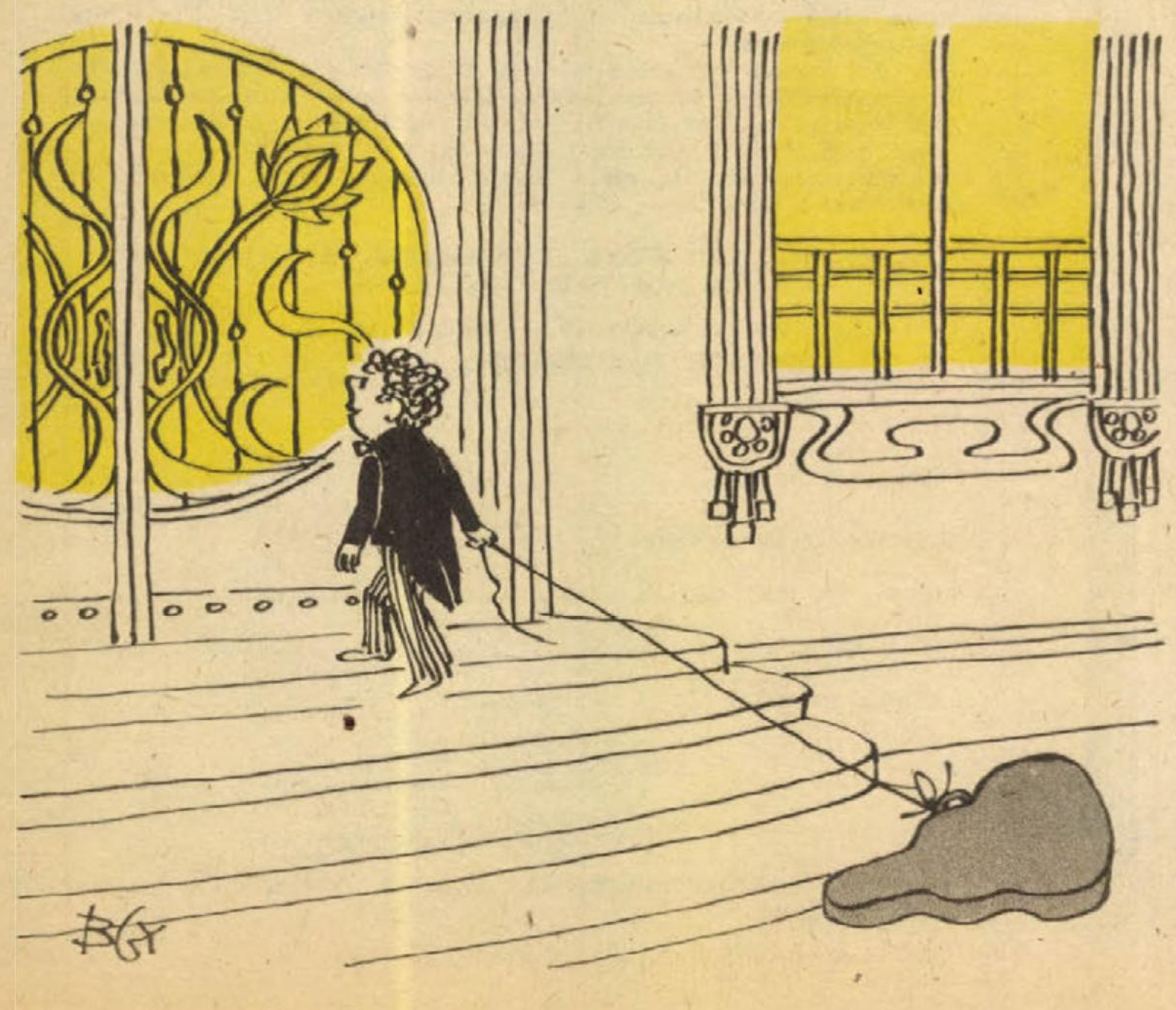
LEHOCZKI, HEGEDŰS, VÁRNAI, FÜLÖP, DALLOS, BRENNER, BALÁZS-PIRI

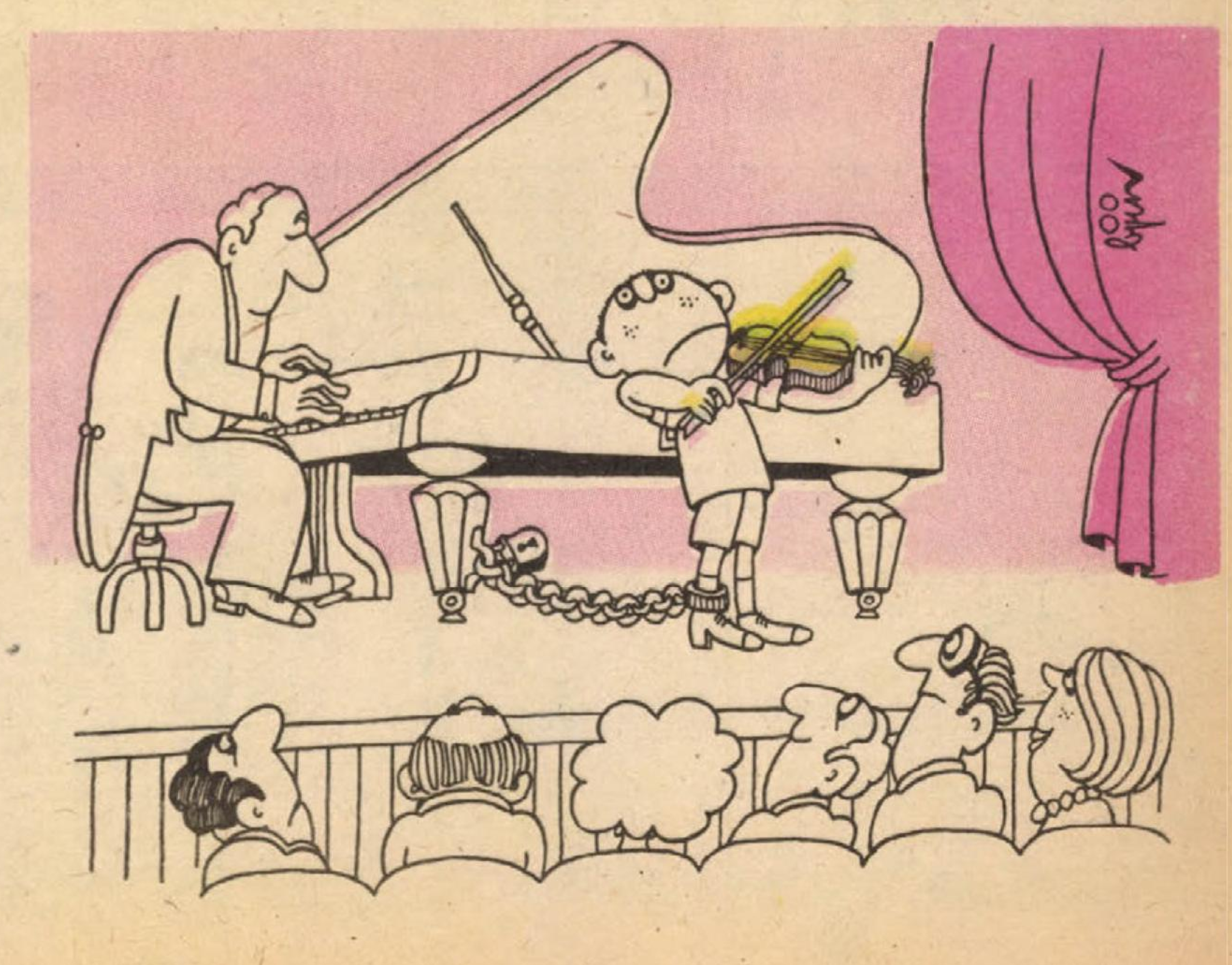
CSODAGYEREK

IMPORT HUMOR

A FŐNÖK JOBB KEZE

Reisinger rajzai a müncheni Quick-ből

– Végre egy használható munkaerő!

– Még igazgató korában megszokta, hogy titkárnőt tart...

– Én vagyok az új titkárnő!

– És most még egy kis íráspróbát is, hölgyeim...

– A legutolsó titkárnőm hű maradt hozzám...

Aszongyák

hogy az NSZK-beli Cuxhavenben lelepleztek egy rádióamatőrt, aki az éter hullámain keresztül félreérthetetlen ajánlatokkal molesztálta a cuxhaveni rádióamatőr nőket, amiből aztán bűnügy lett.

Ebben — a dolog erkölcsi vonatkozásai mellett — az a legszembetűnőbb, hogy a félreérthetetlenség, amely különben erénynek számít, hiszen az iskolában tanultuk, hogy a stilus egyik fő követelménye a szabatosság, lehet hiba, sőt bűn is, mert Cuxhavenben például bűnügy lett belőle, ha ezt idejében megfontolja az említett cuxhaveni rádióamatőr, talán homályosabban fogalmazott volna, de ez csak az egyik szembetűnő tény ebben a nagyon enyhén szólva ocsmány, piszkos, förtelmes, aljas ügyben, a másik, ami szembetűnő, az emberiség már eddig is sok téren megcsodált fejlődése, kezdetben volt az egyszerű, de becsületes, illetve becstelen aszfaltbetyár, aztán a telefon feltalálásával megjelent a színen a telefonbetyár, már-már azt hittük, hogy ez a fejlődés felülmúlhatatlan csúcsa, a dél-amerikai Chimborazo hegycsúcsról elnevezett csimborasszója, amikor megjelent a rádióbetyár, aki felfedezte, hogy nemcsak a folyók és a

tengerek hullámait lehet szennyezni, hanem az éter hullámait is, de nem olajjal, hanem szavakkal, annyival is könnyebben, mert az aszfaltbetyár néha pofont kapott, de az éter hullámai nem továbbítják a rádióbetyár számára a pofont, amelyet még jobban megérdemel, mint az aszfalt- és telefonbetyár, mert az aljasság modernizálása igazán inkább súlyosbító, mint enyhítő körülménynek tekinthető.

Vajon milyen csodálatos dolgokat fog még az ember feltalálni, és hogyan fog velük visszaélni?

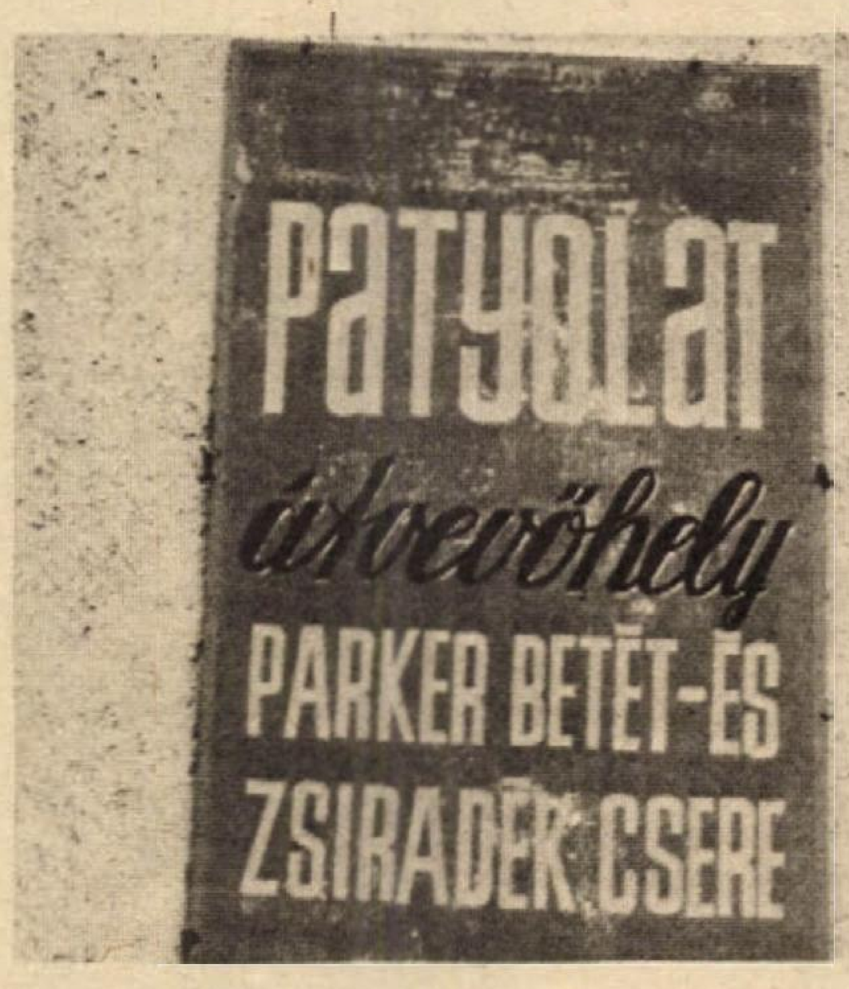
(gergely)

KISÉRLETI

– Miféle táptalajt használtatok?

TÜCSÖK és BOGÁR

Van itt minden!

(Zircen fényképezte Kristóf László)

az hamar elalszik. Ne hajszolja tehát a nemi örömet, hanem felszabadult, gondtalan lélekkel várja meg, míg „leszáll a nyitott tenyérbe". Mert Berzsenyi költeményében is van valami igazság: „Kétt veszt, ki sok kéjt szórakozva kerget."

Még akkor is, ha Berzsenyi ezt a költeményt Vörösmarty Mihály álnév alatt írta.

(Az Ország Világ c. lapban fedezte fel Dézsi Irén, pécsi olvasónk)

az ötféle Maggi márkaju tasakos levesből (összesen 30 ezer darabot), s 25 ezer dobozzal a Kettőt fizet — egyet kap! felirattal csalogató morzsolt kukoricából.

A sláger hentesárukból vé-

Még egy fokkal csalogatóbb lenne a „Hármat fizet — egyet se kap!" — felirat.

(A Közért Újságból ollózta Pereházy József, szentendrei olvasónk)

Falu végén van a házunk,
A bozótból ki se látszik,
De a cinke, ha leröppen,
Küszöbünkön vacsorázik.

Falu végén van a házunk,
a bozótból ki se látszik,
de az angyal, ha leröppen,
küszöbünkön vacsorázik.

Weöres Sándor

Madár — madár?

(Az általános iskola 2., illetve 4. osztályos olvasókönyvében fedezte fel Máz Péter, nagytoldipusztai olvasónk)

Valószínűleg oda-vissza járat.

(Kaposváron fotózta U. Talabér Mária)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

ŐSZ

ZSÖLLYE

Filmszínházaink nagy sikerrel játsszák a „Focizzon, aki tud" című grúz filmvígjátékot, amely egy századeleji grúz kisváros csapatának drukkereiről szól. Ha valaki nem olvasná el figyelmesen a film főcímét, talán eszébe se jutna, hogy a filmet nő rendezte: Nana Mcselidze. A rendezőnő régi rajongója és értője a labdarúgásnak, ennek ellenére a felvételek során nem egyszer vitába keveredett a film férfiszereplőivel, akik úgy vélték, hogy fociügyben több szakértelemmel rendelkeznek, mint egy nő. A film főszereplője, Dodo Abasidze az egyik gól felvételénél kérte, hogy ismételjék meg a jelenetet, mert leshelyzet volt, és így a gól nem érvényes. A rendezőnő azt bizonygatta, hogy a lest a kamera nem látta. A vita hevében Abasidze mérgesen odavágta:

— Hiába, igaza van a régi grúz mondásnak: a nők mindig mindenben ellentmondanak!

A rendezőnő kedvesen elmosolyodott.

— Nem így van! Sőt, nyugodtan állíthatom, hogy ez nem igaz!

*

Most forgatják a „Turandot" tévéváltozatát, amelynek egyik szereplője a Cila névre hallgató kis majom. Az egyik jelenetben Cilának Körmendi János vállára kellett ugrania, de erre sehogyan sem volt hajlandó. Az idomító odafordult Körmendihez:

— Művész úr, kérem, meg kell szerettetnie magát Cilával! Ha például adna neki egy-két almát, biztosan hajlandó lenne a vállára ugrani.

Rajnai András, a film rendezője rögtön kiadta az utasítást, és néhány perc múlva megjelent a kellékes, kezében hatalmas kosárral, amely tele volt gyönyörű almákkal. Körmendi darabonként adta a finom gyümölcsöt Cilának, aki pillanatokon belül fölfalt belőle vagy tízet. Rajnai úgy érezte, hogy elérkezett a felvétel ideje. Körmendi kitárta a karját, az idomító elengedte a majmot. Cila óriási ugrással átugrotta Körmendit, majd boldogan belehuppant a háttérben álló kellékes nyakába, átkarolta, közben mancsával élénken mutogatott a kosárban maradt almákra.

— Meg kell értenünk Cilát! — mondta Körmendi. — A színészek között is vannak anyagiasak...

Rátonyi Róbert

IRKA-FIRKA

HULIGÁNNYUGTATÓ

Gigantikus
briganti, kuss!

TANÚVALLOMÁS

Amikor a portás bement,
akkor ugrott meg a cement...

TETŐZŐ JÓKEDV

Nem messze van Kerepes,
hol a rózsám cserepes!...

FÜSTMENTES EMLÉK

Eszembe ötlött, hogy gyerekkoromban
nem pácolódtak a terek koromban...

MAI SÍRFELIRAT

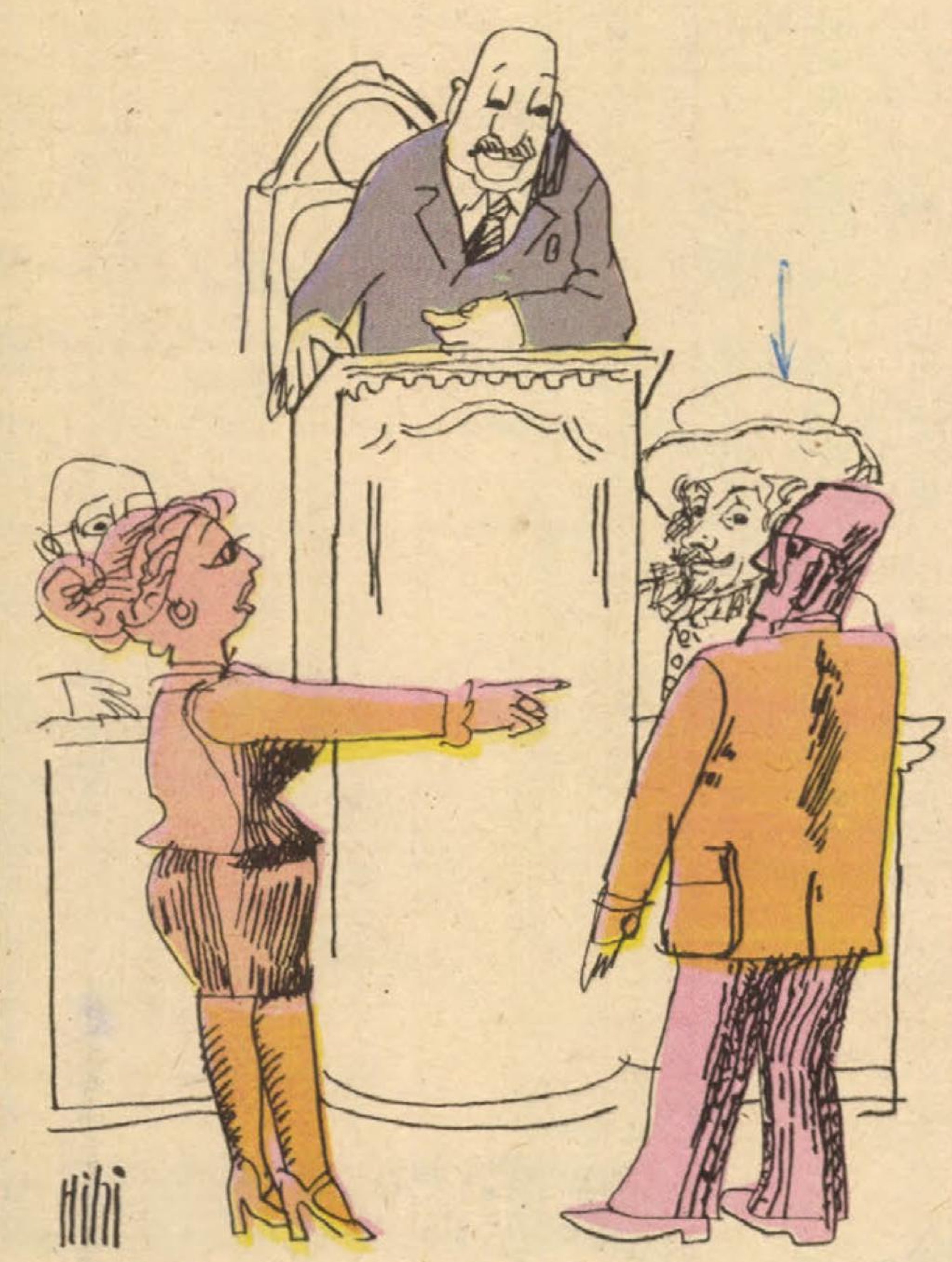
Most amikor őszi eső
hűs permetét issza sírom,
ne hidd, hogy a vállalatot
síron túlról visszasírom...

Sz. Gy.

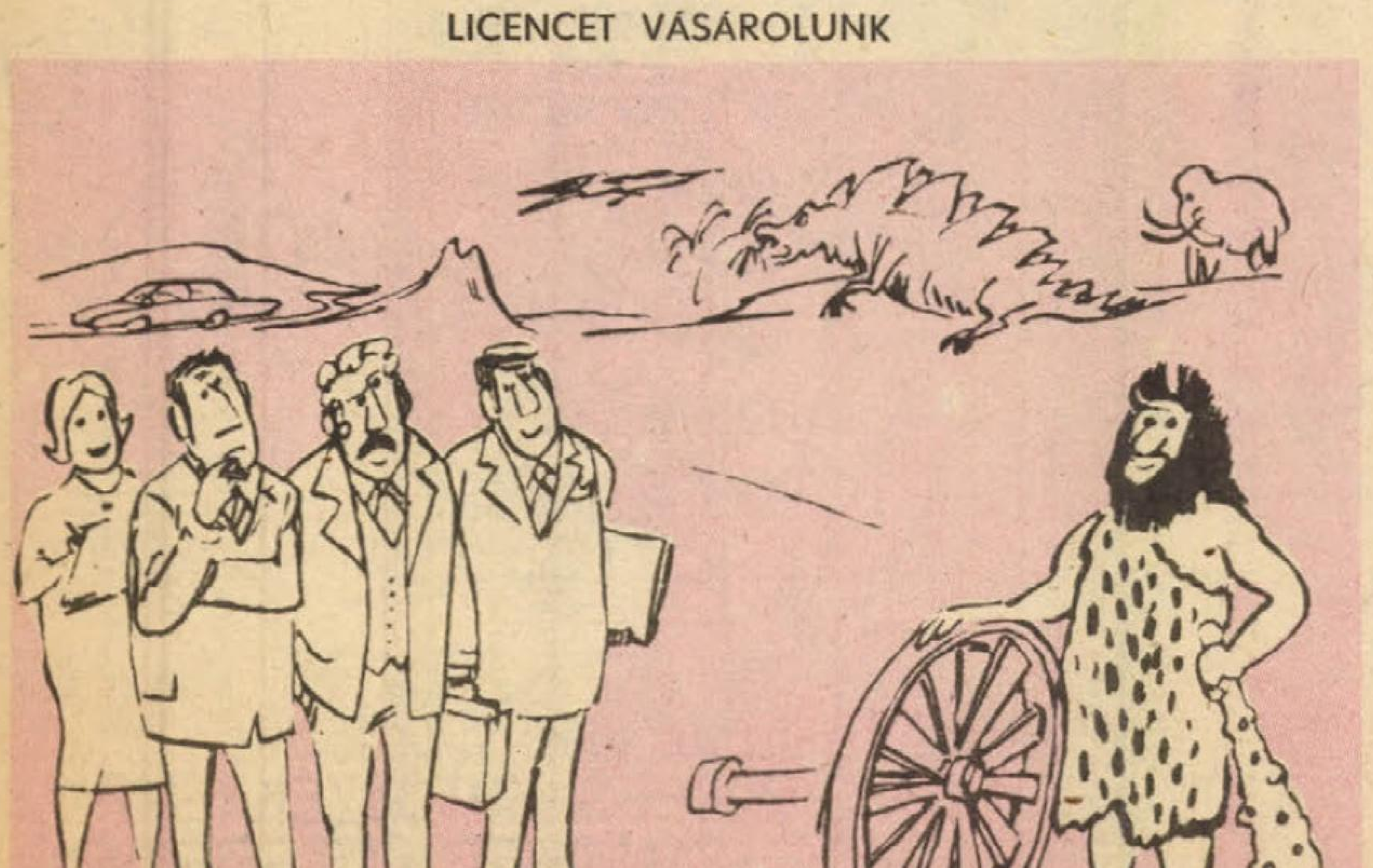

VALÓOK

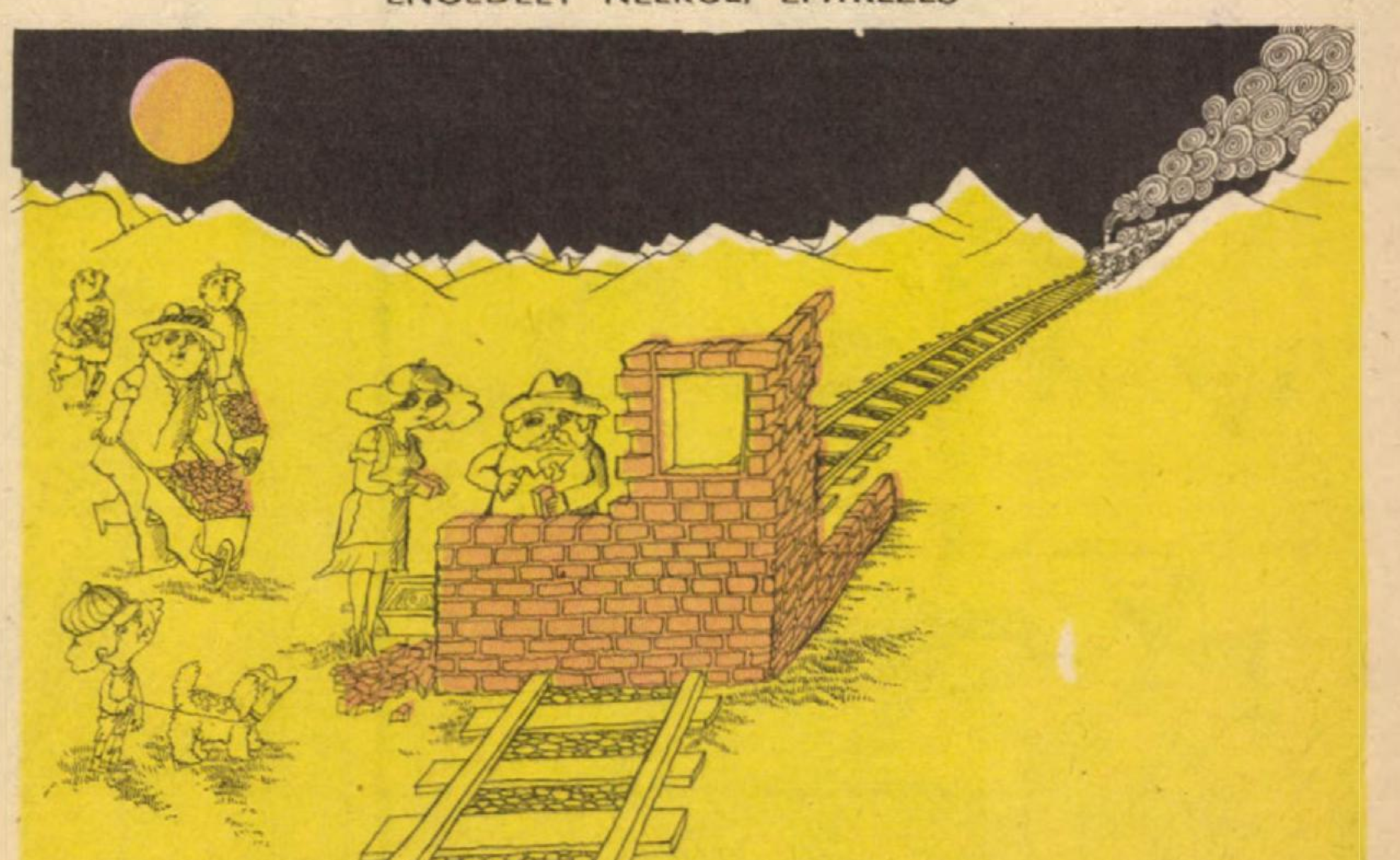

– Folyton azt mondta, hogy nyílászáró szerkezet!

LICENCET VÁSÁROLUNK

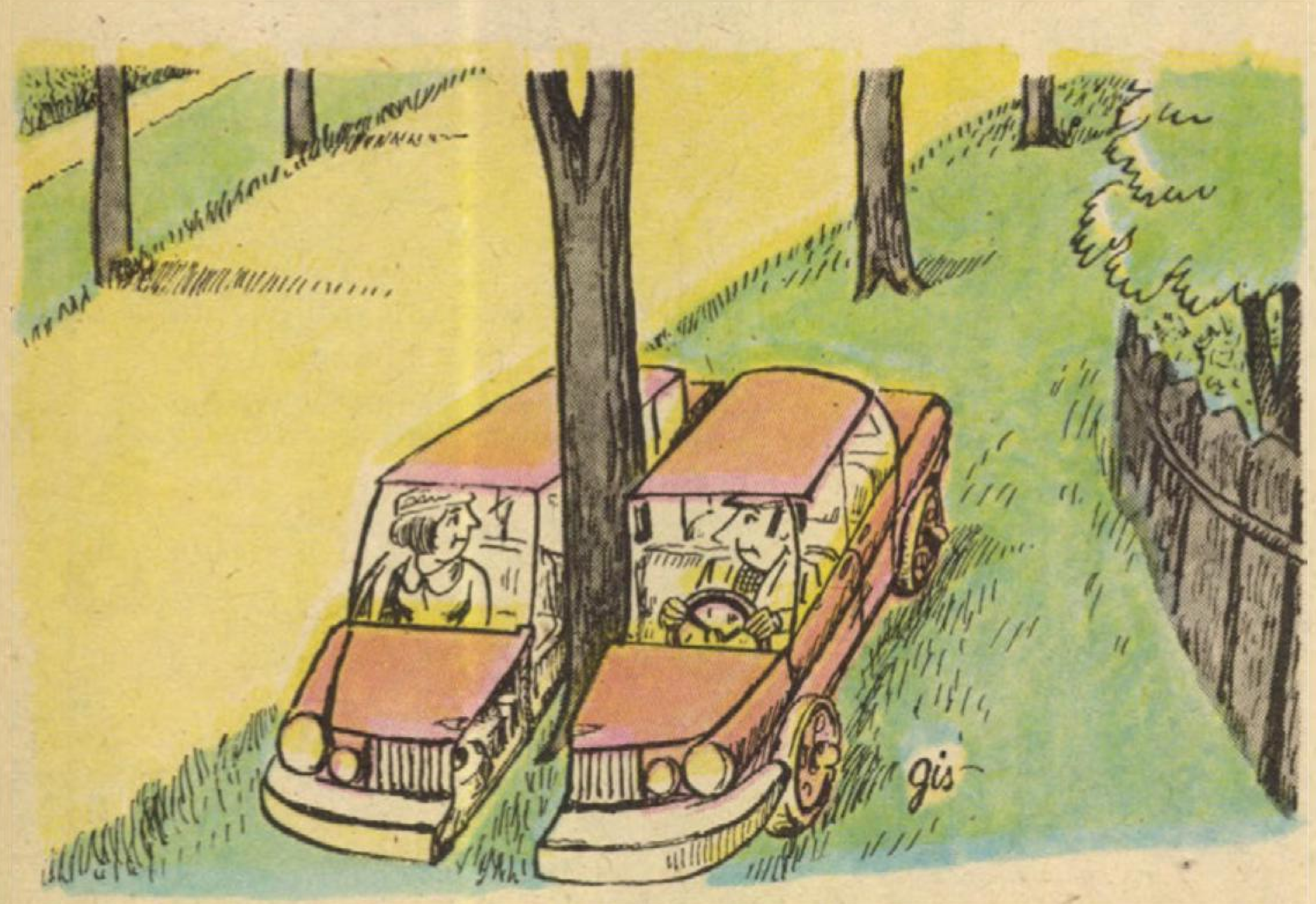
ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

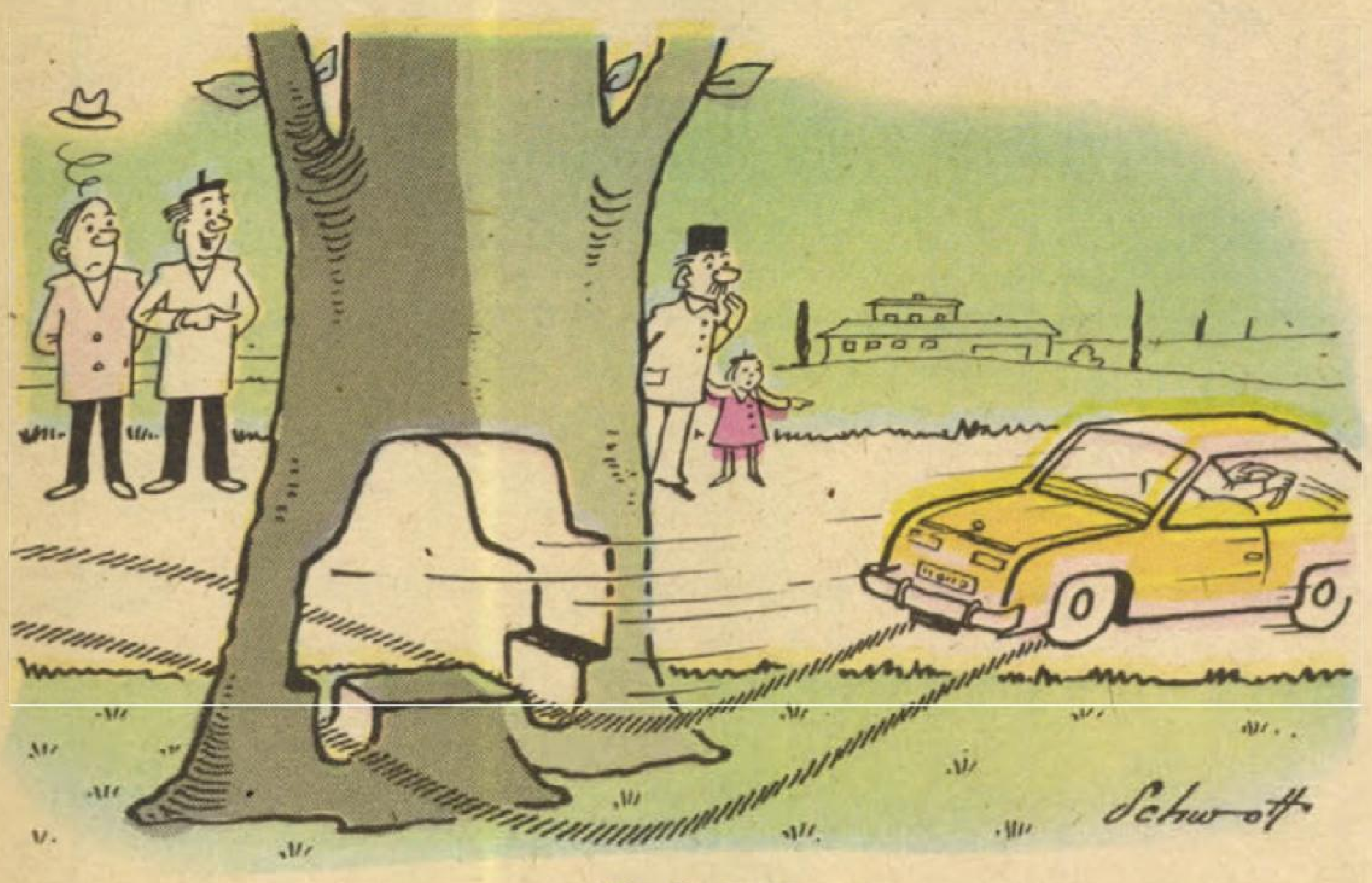
AUTÓS TÖRTÉNETEK

– Elnézést, nem vettem észre, hogy rendőrség!

Válás autós módra.

– Ez kocsi!

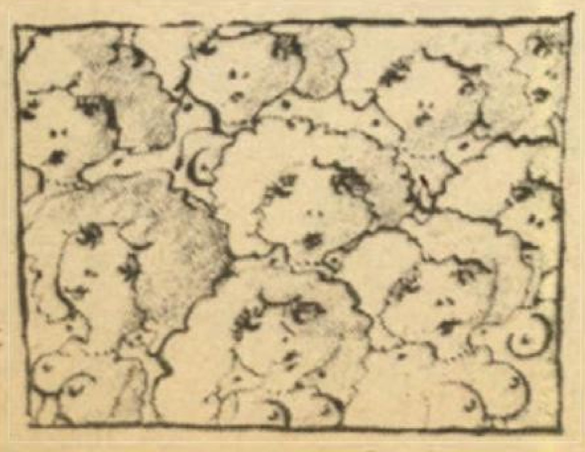

Két barát beszélget:

— Salamon királynak kilencszáz felesége volt.

— Szeretném tudni, mivel táplálta őket.

— Engem inkább az érdekel, hogy ő mivel táplálkozott...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII. Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII. Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-47 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Férfi és nő

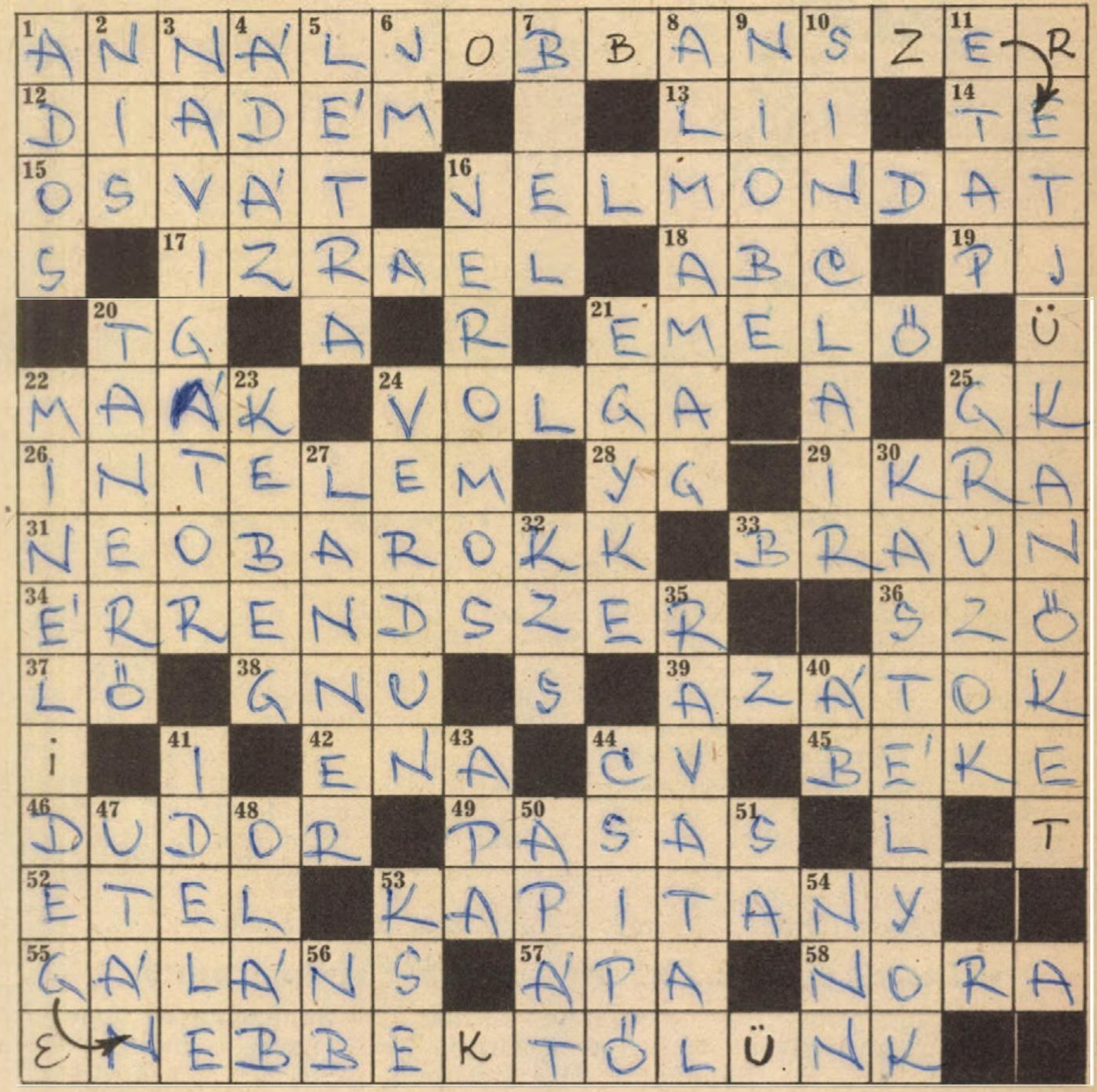
kapcsolata ezernyi bölcs mondás tárgya. Ezek közül egyet, mely a nagy francia költő, Baudelaire tollából származik, rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 22 sorában található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 28-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Fejen viselt ékszer
13. 52 — római számmal
14. Személyes névmás
15. A Nyugat legendás hírű szerkesztője volt (Ernő)
16. Mottó — magyarul
17. Állam a Közel-Keleten
18. Nagy élelmiszeráruház
19. P. J.
20. T. G.
21. Egyszerű gép
22. Magyar filmrendező
24. Nagy folyó a Szovjetunióban
25. Gépkocsi röv.
26. Szelíd figyelmeztetés
28. Y. G.
29. Halpete
31. Építészeti stílus
33. Előbb Hitler, aztán az USA rakétakutatója volt
34. Behálózza testünket
36. Hálót a pók
37. Fegyverét használja
38. Afrikában élő állat, az antilopok családjából
39. Szörnyű rossz kívánság (névelővel)
42. E. N. A.
44. 105 — római számmal
45. Mindnyájunk vágya
46. Gömbölyded kiemelkedés
49. Manusz, krapek
52. Női név
53. A hajó parancsnoka
55. Rendkívül udvarias, bőkezű udvarló jelzője
57. A 43. függ. ékezettel
58. Ibsen drámája

FÜGGŐLEGES

1. Tartozik valamivel
2. Jugoszláviai város
3. A repülőgép kormányzását irányítja
4. Kegyetlen, gyűlölködő
5. A magasbajutás egyik eszköze
6. Legnépszerűbb regényírónk monogramja
7. Város Svájcbam
8. A gyümölcsök egyikében található
9. Anya a görög mondában, akinek gyermekeit Leto lenyilazta s ezért fájdalmában kővé vált
10. Nagy amerikai író (Lanny Budd)
11. Útszakasz, állomás — ismert idegen szóval
16. Szent, az ókeresztény irodalom egyik legismertebb képviselője
20. Pedagógus
21. Egyetlen gyermek a családban
23. Akadozva, halkan beszél
24. Francia város, mely az első világháborúban nagy csata színhelye volt
25. A Szovjetunió egyik népe
27. Osztrák zeneszerző, a „keringő apja"
30. Főúri paloták
32. A Zord idő írójának monogramja
35. Koporsót helyeznek rá
40. Állami Biztosító
41. Idelent — tájszóval
43. Gyermeke van
44. Az emberi test egyik része
47. ... nyomás tilos!
48. Nem annyira testi hiba, mint szépséghiba
50. Kolostor feje
51. S. A.
53. K. S. E.
54. Azonos betűk
56. Nemzeti Bajnokság

„A FIATALABB DUMAS"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A házasság a legnagyobb ostobaság. Remélem, a lányaim elkövetik.

200—200 forintot nyert:

Sárkány Andrea, 6000 Kecskemét, Néphadsereg útja 2.
Czibula Antalné, 4400 Nyíregyháza, Északi körút 9.
Csukás Árpád, 1144 Bp. Gvadányi utca 44.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

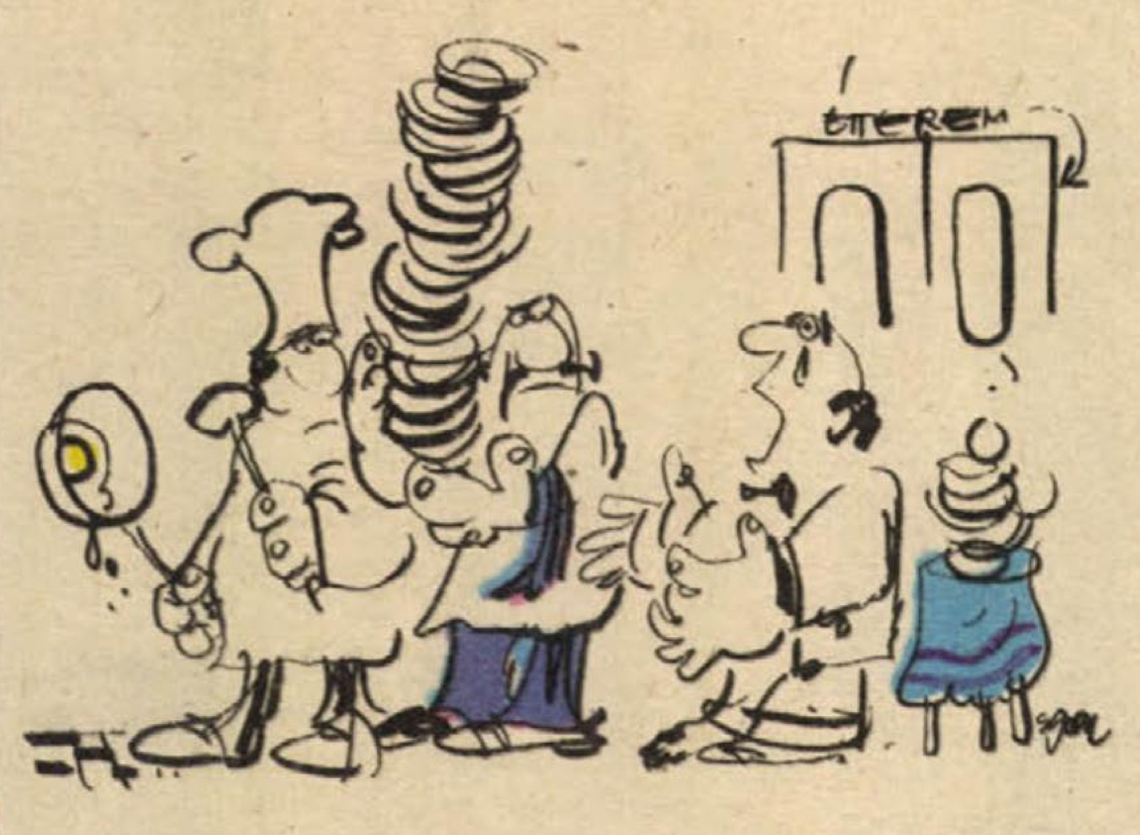
SAJDIK 4 RAJZ

ÚJ FIÚ

– Fogadjunk, hogy ti még nem ismeritek a legújabb vicceket!

DRÁMA

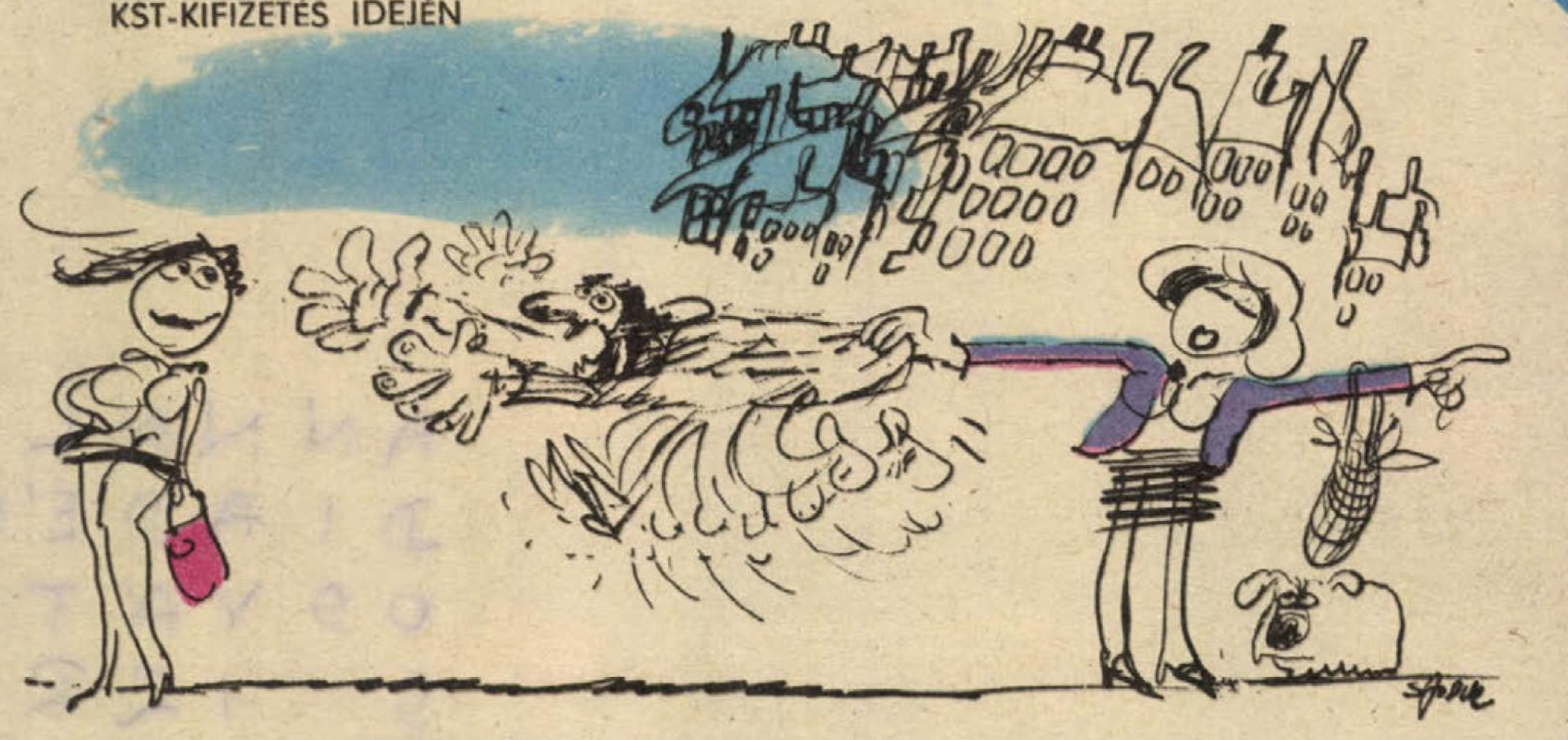
– Két hónapig hordtam neki a nagy adagokat, egyszercsak kiderül, hogy nem is ellenőr.

LAKÓTELEP

– Az alsó szomszéd nem értette, miről suttogtál az előbb?

KST-KIFIZETÉS IDEJÉN

– Gyere, Jenő, erre most nem telik, jönnek az ünnepek...

FEJVADÁSZAT

15 000 forintos rejtvénypályázat

4. FORDULÓ

Ha a kedves olvasó tüzetesen megnézi a lapunkban megjelent karikatúrákat, **öt híres festő** ismerős arcvonásait fedezheti fel a szereplők között. Eredeti elképzeléseink szerint ezen a héten tudósok szerepeltek volna a rejtvényben, de az olvasók kérésére módosítottuk a feladványt. Könnyítésül eláruljuk, hogy a rejtvényben szereplő festők közül kettő magyar, három külföldi. Ha megtalálja, felismeri a fejeket, kérjük, írja be a neveket a rejtvényszelvényre, a kivágott szelvényt tegye borítékba s küldje be a szerkesztőségbe, december 1-ig. (A címzés csak ennyi: **Ludas Matyi, 1977 Budapest.** A borítékra tessék ráírni: **Fejvadászat.** És feltétlenül tessék bélyeget ragasztani rá, mert a portós leveleket nem vesszük át. Egy borítékban több szelvény is beküldhető.)

A rejtvény ötfordulós. Bármelyik fordulóban be lehet kapcsolódni,

minden héten 5x200 forint a nyeremény.

A második forduló nyertesei: **Hetey Barna, 3770 Sajószentpéter, Bocskai út 27; Lázár István, 2613 Rád, Petőfi u. 70; Molnár Ádámné, 9028 Győr, Jereváni u. 13; Oláh Pálné, 1184 Budapest, Építő út 13/c; Zvelihár Ferencné, 4033 Debrecen, Katalin u. 1/a.** Nyereményüket, fejenként 200 forintot, postán elküldtük.

A rejtvények megfejtését természetesen csak a pályázat lezárása után közöljük. Aki az ötödik forduló végén együtt küldi be a 25 helyes megfejtést tartalmazó öt rejtvényszelvényt, részt vehet a fődíjak december 8-án megtartandó sorsolásán, ahol három nagy összegű nyeremény:

egy ötezer forintos első díj,
egy háromezer forintos második díj,
egy kétezer forintos harmadik díj

talál majd gazdára.

Jó szórakozást, sok sikert a fejtöréshez!

REJTVÉNYSZELVÉNY

FEJVADÁSZAT 4. FORDULÓ

A rajzokon felismert festők:

....

....

....

....

....

A megfejtő neve: ....

Pontos címe: ....